

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

26. ČÍSLO / XXIX. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

4. ČERVENCE 2021

Z obsahu:

Boj o modlitbu

Katecheze papeže Františka při generální audienci 12. května 2021, Řím, nádvoří sv. Damase v Apoštolském paláci
- strana 2 -

Svatý Augustin Zhao Rong a druhové

Libor Rösner
- strana 4 -

Novým prefektem Kongregace pro klérus je korejský biskup Jou
- strana 5 -

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (59)
- strana 7 -

Bloud si v srdci říká: „Bůh tu není.“ (Ž 53,2)
P. M. Piotrowski TChr
- strana 9 -

Beatifikace P. Jana Machy
- strana 11 -

Deir al-Surian: Záchrana starokřesťanských rukopisů v Egyptě
- strana 12 -

V polské Legnici započal beatifikační proces syna sv. Hedviky Slezske
- strana 13 -

Boj o modlitbu

Katecheze papeže Františka při generální audienci 12. května 2021, Řím, nádvoří sv. Damase v Apoštolském paláci

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Jsem rád, že se vracíme k tomuto setkávání tváří v tvář. Řeknu vám totiž, že není pěkné mluvit do prázdného sálu. Nyní, po mnoha měsících, jsme se opětovně shledali, díky od vazě Mons. Sapienzy⁽¹⁾, který rozhodl, že se audience bude konat zde. Je skvělý! Opět se setkávám s lidmi, s každým z vás a jeho vlastním příběhem, s lidmi, kteří

přicházejí ze všech koutů, z Itálie, Spojených států amerických, Kolumbie... Tamhle je malé fotbalové mužstvo čtyř švýcarských bratříčků. Chybí ještě sestřička, doufejme, že přijde také ona... Těší mne, že každého z vás vidím, protože v Pánu jsme všichni bratři, a když se na sebe díváme, pomáhá nám to, abychom se jeden za druhého modlili. Také lidé zdaleka se vždy přiblíží. Je tu nepostradatelná sestra

Geneviève, která přijela z Lunaparku⁽²⁾... Je vás hodně a všichni jste tady. Děkuji za vaši přítomnost a návštěvu. Přineste papežovo poselství všem. Poselství o tom, že se za všechny modlím a prosím je, aby se modlili za mě a byli sjednoceni v modlitbě.

Pokud mluvíme o modlitbě, křesťanská modlitba, stejně jako celý křesťanský život, není procházka růžovým sadem. Nikdo z velikánů modlitby, s nimiž se setkáváme v Bibli a dějinách církve, se nevyznačoval „snadnou“ modlitbou. Jistě, můžeme něco papouškovat, ale to není modlitba. Modlitba zajisté dopřává hluboký pokoj, avšak skrze vnitřní a leckdy velice tvrdý boj, který někdy může provázet

Pokračování na str. 8

Jsme příliš zaneprázdněni sebou, anebo - a to je mnohem horší - jsme zahleděni do sebe. Je to důsledek našeho egoismu, naší pýchy, která se staví proti Bohu. A proto se nemůžeme divit, že kolikrát ve svém životě Boha nenacházíme, je našemu duchovnímu zraku vzdálen. (srov. Mt 5,8) A když už usilujeme o setkání s ním, přispěchá náš a Boží protivník ďábel a vkládá nám do mysli mnoho jiných myšlenek, jež nás obracejí k sobě samým, a tím nás odvádějí od Boha. Co s tím?

Rozhodně bychom neměli reagovat podobně jako Ježíšovi krajané, kteří se přišli potěšit slovy svého známého, jehož věhlas nabýval na síle. Na tom by ještě nemuselo být nic špatného, kdyby však mnozí nepřišli zároveň se srdcem zatvrdelým před jakoukoliv možností změnit smýšlení. Neboť v okamžiku, kdy se Ježíšova slova začala dotýkat posluchačů osobně, nastal zlom a z radostného naslouchání se stalo zahořklé reptání, ohrazující se proti „drzosti“ požadavku obrácení svých srdcí. (str. 3) Jak typické: všechno je „fajn“, ale na mne „nesahej“. Pokud nám to něco připomíná, možná bude potřeba zpytovat své vlastní svědomí...

Zcela opačně reagovali na Boží výzvu - a to je výzva pro každého z nás - například mučedníci, kteří prolili svoji krev pro Pána Ježíše. Oni byli odhodláni svědčit každou kapkou svoji krve, že věří a patří Kristu, který svým pozemským životem, smrtí a zmrtvýchvstáním

Editorial

otevřel všem lidem brány nebeského království. (str. 4-6) Krásně to slovy vyjádřila jedna z mladých čínských mučednic, sv. Lucie Wang Cheng: „Bůh nám dal život a nyní si ho vezme nazpět. Neměly bychom se mu ho zdráhat dát, ale spíše mu ho s radostí nabídnout.“ Ne vždy to znamená prolít svoji krev, aspoň v našich končinách to není aktuální, ale i tak je možné přijmout Boží slovo, zakotvit je ve svém srdci a žít z něho a podle něho až do krajnosti. A nikdo z nás se nemusí obávat, že by mu nejvyšší dobrý Bůh nedal k tomu potřebné milosti.

Poněkud v dnešní době opomíjeným způsobem života je askeze. Nelze to však generalizovat, neboť i ve svém nejbližším okolí najdeme nemálo katolických křesťanů, kteří žijí vskutku asketickým životem. A jaké plody tito lidé vydávají? Pokud je jejich askeze opravdovým sebeodevzdáním Trojjedinému Bohu, a nikoliv pouhým hnutím vlastní mysli zaměřené na uspokojení z toho, že i já si dokážu odříkat a něco vytrpět - a i to velmi často hrozí -, pak obvykle obdivujeme především pokoru těchto lidí a mimořádnou schopnost rozlišovat, co je dobré a co je zlé. Ano, askeze je potřebná, jelikož vede ke správné volbě mezi dobrem a zlem, k výběru toho, co je skutečnou hodnotou. Když Ježíš na toto téma promlou-

val k Alici Lenczewské, zanechal nám v souvislosti s dnešním evangeliem rovněž jednoduchou radu, jak se správně zachovat v situaci, kdy jsme pokoušeni odmítat to, co by mohlo nabourat náš život a vzít nám naši sebeklamnou jistotu o naší jediné pravdě: „Lépe je víc se snažit při rozeznávání než odmítat. A lépe v pokore uznat neschopnost rozlišování než vydávat negativní soud.“ (str. 7) Ovšem je nutné dávat pozor na jiný extrém, který spočívá v nekritickém přijímání všeho od všech, což v konečném důsledku vede člověka k těžce napravitelným vnitřním zmatkům a k nehezkému „smetišti“ v jeho srdci - a to je pak vpravdě těžká práce takové smetiště vyklidit a srdce od zmatků vyčistit...

Je třeba vzít rovněž v potaz to, že přijetí Ježíše Krista za svého Pána - stát se křesťanem - mnoha lidem brání jejich přílišná vědecká sebejistota, neboť nesmyslně tvrdí, že křesťanská víra odporuje vědě. Že tomu tak není, dokládá P. Mięczysław Piotrowski TChr (str. 9-11). A pro změnu: jak křesťanství ovlivnilo a ovlivňuje i kulturní dějiny lidstva, si můžeme uvědomit při četbě zprávy o záchraně starokřesťanských rukopisů v Egyptě (str. 12-13).

Máme tedy na co navazovat. A je jen na každém z nás, zda se rozhodneme projít cestou životem sami, s Pánem Ježíšem, či s někým jiným. Při pohledu na dějiny spásy, ve spojení s Duchem Svätým bychom neměli ani vteřinu váhat...

Daniel Dehner

Tvůj Pán tě dnes zve do své domoviny, kde prožil 30 let svého života. Není to však proto, aby tě provedl zamilovanými místy, k nimž se poji milé vzpomínky. Chce ti názorně ukázat velké nebezpečí, kterému může být vystaven tvůj duchovní život. Je to pro tebe tím důležitější, čím více tě uspokojuje vědomí, že už dlouhý čas žiješ v Ježíšově blízkosti, a tak jsi přesvědčen, že jej po takové době již důvěrně znáš. Pros Duchu Svátého, aby tě připravil na tuto lekci a otevřel ti oči, abys poznal skutečnou pravdu o sobě.

V nazaretské synagoze se shromažďují lidé k sobotní bohoslužbě. Dnes je jejich „hostem“ jejich dlouholetý spoluobčan. Za celou dobu svého dosavadního života v této roli nevystupoval. Ježíš otvírá Písmo a čte: *Duch Páně je nade mnou, proto mě pomazal, poslal mě, abych přinesl chudým radostnou zvěst... Dnes se naplnilo toto Písmo...*⁽¹⁾

Rozhlédni se po posluchačích. Ježíšovi krajané naslouchají zatím s uspokojením, ale to trvá jen do chvíle, dokud se jich kazatelova slova nezačnou osobně dotýkat. Přišli si totiž poslechnout svého známého nikoliv proto, aby se zamysleli nad sebou.

Náhle se jim zdá, že jejich rodák si příliš dovoluje. Co si to o sobě myslí? Kde se to v něm bere? Nežil snad celou dobu zde jako jeden z nás? Je to přece příbuzný našich sousedů, kteří jsou stále mezi námi!

Nazaretští, kteří si byli jisti, že tesařova syna dobře znají, protože žil s nimi tak dlouhou dobu v jedné obci, jsou jeho novou tváří pojednou překvapeni. Mohli by si pokládat za čest, že v jejich středu vyrůstal velký prorok a divotvůrce, ale to by mu museli dát za pravdu a opustit své dosavadní sebevědomí a sebejistotu. Je to smutné, že ačkoliv jim byl tak dlouho docela nablízku, oni sami se brání tomu, aby měli z jeho přítomnosti užitek.

Pokus se jim vysvětlit, kým je jejich krajan Ježíš! Jak vidíš, není to snadné je přesvědčit. Nechtějí uvěřit. Oni přece musí vědět mnohem lépe než ty, kdo je jejich soused. Tesař prorokem? To nikdy. Tito lidé si vůbec nechtějí připustit, že by se

věci mohly mít jinak, než jak jsou zvyklí je hodnotit.

Nazaret připravil Ježíšovi zklamání. Není to proto, že se mu nedostává uznání. Nevrátil se sem, aby sbíral ovace. Ale odmítání a zatvrzelost jeho krajanů

mu svazuje ruce právě zde, v jeho domovině. Pro lidi *drzé tváře a nezkratného srdce* nemůže vykonat to dobro, které by pro ně tak rád připravil. Jeho rodáci vytvářejí sami smutný

stav, že se pro ně jejich Spasitel stává *kamenem úrazu*. Situace se dokonce vyhrocuje natolik, že jsou připraveni Ježíše raději zahubit, než aby změnili svůj postoj a uznali, že je pro ně a pro jejich spásu někým jiným než jsou oni.⁽²⁾

Na jejich příkladu si můžeš uvědomit, kam až může dospět zalíbení ve vlastním názoru a postoji. Tento záłudný sebeklam začíná návykem nahrazovat upřímné naslouchání Božím slovu tím, že si z něho vybíráš jen argumenty, které mají potvrdit tvé vlastní přesvědčení. Varuj se situace, kdy se ti zdá samozřejmé, že máš dostatečnou záruku svých správných názorů, protože máš již dlouhou zkušenost duchovního života a svůj vztah k Bohu jsi dovedl až k „sousedské důvěrnosti“. Nevidíš však, že přitom ztrácíš ze zřetele propast mezi jeho svatostí a svou hříšností? Ocitáš se tak v bludném kruhu vlastního sebeklamu, ze kterého téměř není východiska. Upřednostňuješ samolibě své názory, které se mohou rozcházet s pravdou více, než jsi schopen připustit. A tak Boží slovo tam, kde by tě mělo přivádět ke změně, ty naopak využíváš k potvrzení a upevnění svého smýšlení.

Sám Bůh poslal Nazaretským svého Syna a měl by jim být blízký jako chudý tesař z jejich vlastní obce. Ale oni ho ke své škodě nepřijali. Připust' ve vlastním zájmu možnost, že můžeš podobně jako oni setrvalvat v zaslepenosti a omylu, a pros Pána se vši upřímností o pomoc, *aby se tě nezmočňovala pýcha*, která ti nedovoluje poznat ani sebe, ani Ježíše právě v té podobě, v jaké ho Otec k tobě posílá, aby ti *přinesl radostné poselství, vrátil ti zrak a propustil tě na svobodu*⁽³⁾.

Neboj se přiznat si svoji ubohost. Teprve když připustíš, jak velice jsi slabý, bu-

Liturgická čtení

1. čtení – Ez 2,2–5

Vešla do mě síla a postavila mě na nohy. Slyšel jsem, jak Bůh mluví ke mně a praví: „Synu člověka! Já tě posílám k synům Izraele, k odpadlému národu, který ode mě odstoupil; oni i jejich otcové byli mi nevěrní až do dneška. Jsou to lidé drzé tváře a zatvrzelého srdce, k nimž tě posílám. Řekneš jim: Tak praví Pán, Hospodin! A oni – ať už poslechnou, nebo ne, – je to vskutku vzpurné plemeno – musí poznat, že byl mezi nimi prorok!“

2. čtení – 2 Kor 12,7–10

Bratři! Abych se pro vznešenost zjevení nepyšnil, byl mi dán do těla osten, posel to satanův, aby mě bil do tváře. To proto, aby se mě nezmočňovala pýcha. Kvůli tomu jsem třikrát prosil Pána, aby mě toho zbavil. Ale on mi řekl: „Stačí ti moje milost, protože síla se tím zřejměj projevuje ve slabosti.“ Velmi rád se tedy budu chlubit spíše svými slabostmi, aby na mně spočinula Kristova moc. Proto s radostí přijímám slabosti, příkoří, nouzi, pronásledování a úzkosti a snášim to pro Krista. Neboť když jsem slabý, právě tehdy jsem silný.

Evangelium – Mk 6,1–6

Ježíš šel do svého domova. Učedníci ho doprovázeli. Příští sobotu začal učit v synagoze. Mnoho lidí ho poslouchalo a říkali celí užaslí: „Kde se to v něm vzalo? Jaká moudrost mu byla dána! A takové zázraky se dějí jeho rukama!“

Dokončení na str. 6

deš silný, protože pak na tobě *může spočinout Kristova moc. Zvedni své oči k Pánu tak, jako oči služebníků hledí na ruce svých pánů*.⁽⁴⁾ Ježíš zde uzdraví zázračně jen málokteré – ty, kteří mu přiznají svůj neduh. Pokus se být jedním z nich: Pane, jestliže jsi to nebyl ty, koho jsem zatím myslel, že miluji, ale zhlížel jsem se sám v sobě a ve svých samolibých jistotách, Ježíši, *smiluj se nade mnou*⁽⁵⁾ a uzdrav mě z mého sebeklamu.

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Lk 4,18–21; ⁽²⁾ srov. Lk 4,29;

⁽³⁾ srov. Lk 4,18; ⁽⁴⁾ srov. Ž 123,1; ⁽⁵⁾ srov. Ž 123,3.

Svatý Augustin Zhao Rong a druhové

V Číně od 16. století, kdy se evangelizace této země naplno rozvinula, vyteklo mnoho krve mučedníků. Jako první, o kom to bezpečně víme, prolil v roce 1648 pro Krista krev španělský dominikán sv. František Fernandez de Capillas. Patří do skupiny 120 mučedníků zahynuvších v Číně mezi lety 1648-1930, jež 1. října 2000 kanonizoval Jan Pavel II. Jde o různorodou skupinu martyrá - najdeme mezi nimi členy řádů přípluvší sem z Evropy, ale i obyvatele Říše středu (těch je 87), osoby zasvěcené i laiky, z nichž nejmladšímu bylo 9 let. V čele této skupiny stojí sv. Augustin Zhao Rong, první kněz-mučedník pocházející z autochtonního obyvatelstva. A právě o něm a o jeho zástupcích bude v následujících řádcích řeč.

Svatý Augustin Zhao Rong pocházel z provincie Sečuán, kde se narodil v roce 1746. Vyrůstal bez jakéhokoli povědomí o křesťanské víře. S jejími vyznavači se osobně setkal jako dvacetiletý voják, když se stal členem oddílu eskortujícího křesťanské zajatce do Pekingu. Tehdy byl ohromen jejich trpělivým a statečným snášením všeho strádání.

Další setkání, již bližšího charakteru, proběhlo o pár let později v jiné provincii. Narazil tam na otce Martina Moyu. Příklad Moyova ryziho křesťanství, láska a dobrota z něj čišící přiměly čínského vojáka Zhao Ronga zamyslet se nad sebou. Slova otce Martina dopadala na úrodnou půdu a třicetiletý Zhao Rong z jeho rukou brzy přijal křest a s ním i jméno Augustin.

Jeho srdce hořelo neslábnoucím plamenem, nabírajícím stále na intenzitě. Zahořelo i touhou po svátostném kněžství. Po pětileté přípravě v roce 1781 tuto svátost přijal. Dlouhá léta (více než tři desetiletí) poctivě plnil všechny své kněžské povinnosti, a to v podmínkách pro nás těžko představitelných.

Časy těžké se střídaly s ještě těžšími. K těm druhým patřila nová, o poznání horší vlna pronásledování, kterou vyvolala vláda císaře Jiaqinga. První panovníkův dekret namířený proti katolíkům vyšel v roce 1805. Dva další následovaly o šest let později a týkaly se bohoslovců a kněží. Konečně dekret z roku 1813 pardonoval Číňany, kteří by se zřekli katolické víry a vrátili se k víře svých předků, ale o to ostřeji se vymezoval vůči těm, kteří odmítali stát se renegáty. Všechny dekrety dohromady pak znamenaly pro vyznavače Krista smrtelné nebezpečí. A protože mnozí zůstávali věrni, museli počítat s patřičnými důsledky.

Postih dopadl rovněž na otce Augustina, jenž byl zatčen v okamžiku, kdy taj-

ně uděloval svátost nemocných umírajícímu. Byl uvězněn v Čcheng-tu a podroben nesmírně kruté tortuře. Trýznitelé přitom pranic nehleděli, že mučí devětašedesátiletého starce. Jedním ze způsobů mučení bylo bití bambusovými holemi po kotnicích (celkem 60 úderů) a bití po tváři podrážkou těžké boty (80 úderů). Nic z toho však tohoto starého kněze nepřinutilo vzdát se svého Pána. Ani opakované trýznění. Na jeho následky 27. ledna 1815 dokončil na pryčně ve své cele jako první čínský kněz-mučedník. V důsledku toho jej papež Lev XIII. dne 27. května 1900 s přídomek blahoslavený vyzdvihl ke cti oltáře.

Svatý Petr Wu Guosheng žil rovněž řadu let jako pohan a také on se obrátil v dospělém věku - v roce 1796 díky křesťanskému obchodníkovi s hedvábím. V té době již překročil šedesátku. To mu ovšem nebránilo začít s mladickou horlivostí konvertity hlásat a žít ve své rodné provincii Kuej-čou pravou víru.

Měl dobré konexe, jež mu umožnily dostat se na svobodu poté, co byl kvůli svému apoštolátu uvězněn. Jeho vlivní přátelé už ale nemohli změnit skutečnost, že byl po svém druhém zatčení (kvůli stejnému „prohřešku“) v roce 1814 poslán na 13 let do vyhnanství. Dost možná mu zachránili svou přimlouvou život. Ne nadlouho.

V nastalém honu na křesťany se ještě téhož roku stali jeho oběťmi i tři Petrovi synové. Starostlivý otec se v obavě o pevnost jejich víry rozhodl porušit podmínky vyhnanství a po vzoru matky mabejských synů (srov. 2 Mak 7,1-41) je povzbuzovat na duchu. Byl zatčen a stanul opětovně před soudem. Hájil se před ním mj. těmito slovy: „*Pokud je zločinem být křesťanem, tak v tom případě nesu větší vinu než mí synové, poněvadž jsem jim víru předal. Proto by tresty měly postih-*

nout jenom mě. Pokud jsem však nevinný, jsou nevinní i oni a měli by být propuštěni.“

Soudce ale bezmála již osmdesátiletý Petr touto svou logikou nepřesvědčil. Vyměřil mu deset ran bambusovou holi a tvrdý žalář. Petr pro některé provokativně, pro jiné nepochopitelně za rozsudek

Svatý Augustin Zhao Rong a jeho druhové mučedníci

poděkoval. Poté vytrvale posiloval ve víře nejen své syny, nýbrž i ostatní vězně pro Krista. Proto nebyl jako ostatní poslán do vyhnanství, leč odsouzen k smrti oběšením. Rozsudek byl vykonán 7. listopadu 1814. Za blahoslaveného byl prohlášen ve stejný den jako sv. Augustin Zhao Rong.

Jiným popraveným knězem byl sv. **Pavel Liu Hanzuo**. Tento rodák (narozen 1778) z obce Lezhi v provincii Sečuán vyrůstal v katolické rodině a kvůli abnormální chudobě se musel živit jako pasák dobytka a zapomenout na školu. Zde vězel důvod, proč neuměl číst ani psát. Přesto se mu podařilo ve 24 letech uprosit rektora kněžského semináře v Luorenggou, aby ho přijal ke studiu bohosloví.

Novým prefektem Kongregace pro klérus je korejský biskup Jou

Pavel neměl pro studium valné nadání, latina mu šla tak ztuha, že dostal zvláštní povolení studovat v čínštině. Na kněze byl vysvěcen až po 11 letech a hned poté se pustil do pastorače v přidělených okresech, která spočívala spíše v misijním poslání. Pro katolíky nebylo v zemi stále bezpečno, proto se Pavel Liu Hanzuo z důvodu utajení často přemísťoval, převlečený za kupce či rolníka.

V roce 1818 se nakrátko usídlil u jedné věřící rodiny v Te-čou. Blížila se slavnost Nanebevzetí Panny Marie. Otec Pavel chtěl dát liturgii slavnostnější ráz, proto zamluvil u místního tesaře a čerstvého konvertity v jedné osobě zhotovení baldachýnu. Výsledný produkt však neodpovídal jeho představám a dal to najevo. Zhrzený tesař ve své uražené ješitnosti nemeškal a spěchal otce Pavla udat úřadům pronásledujícím křesťany.

Kristův kněz byl zatčen ve chvíli, kdy sloužil mši svatou. Čekalo ho vězení, mučení a nakonec i hrdelní trest, jenž byl vykonán 13. února 1818 (anebo 21. února 1819). Rovněž jeho Lev XIII. dne 27. května 1900 beatifikoval.

Svatá Lucie Yi Zhenmei se narodila 17. ledna 1815 v Mien-jangu v provincii Sečuán. Byla nejmladší z katolické rodiny a odmala žila s Kristem v důvěrném vztahu a nabývala pozoruhodnou moudrost. Již ve dvanácti letech mu slíbila zachovat tělesnou čistotu. Jako dospívající učila okolní děti katechismu, a když se Luciin bratr odstěhoval do Čchung-čchingu, aby tam provozoval lékařskou praxi, spolu s matkou se k němu připojila – viděla v tom možnost, jak hlásat Krista i jinde. Vyslyšela proto prosbu tamního faráře, aby mu pomáhala s pastoračními žen ve farnosti. Když pak její bratr přesídlil do Kuej-jangu, následovala ho Lucie i tam. V novém působišti obývala konvent zasvěcených panen a pomáhala, kde se dalo. Po čase ji však zdravotní důvody přinutily k návratu do rodné vsi.

V roce 1861 se Lucie vrátila na žádost místního biskupa do Kuej-jangu, aby vypomohla s pastoračními a katechezi. O rok později doprovázela otce **Jana Neela**, francouzského misionáře, do Jia-shan-jangu, aby zde otevřeli novou katolickou misii. Krylo se to s počátkem pronásledování, které proti katolíkům ve své

Papež František přijal rezignaci kardinála Beniamina Stelly, prefekta Kongregace pro klérus, podanou z důvodu dovršení kanonické věkové hranice, a jmenoval na jeho místo dosavadního biskupa jihokorejského Tedžonu, Mons. Lazara Jou Heung-sika.

Nový prefekt narozený roku 1951, byl vysvěcen pro tedžonskou diecézi, kde se v roce 2003 stal pomocným biskupem a o dva roky později převzal její vedení. V rámci jihokorejské biskupské konference zodpovídal za výbor pro mír, což jej čtyřikrát zavedlo do severní části poloostrova.

Jak oznámil biskup piemontské diecéze Mondovi, Egidio Miragoli, papež František jej pověřil apoštolskou vizitací v Kongregaci pro klérus, kterou má „vykonat jeho jménem“. Tentýž postup papež František zvolil v Kongregaci pro bohoslužbu a svátosti, kam před jmenováním nového prefekta vyslal arcibiskupa Claudia Maniaga. Lze tudíž předpokládat, že se jedná o novou praxi při změnách ve vedení vatikánských úřadů.

Podle www.vaticannews.va/cs.html

provincii Kuej-čou rozpoutal její správce. Otec Jan Neel byl spolu se svými průvodci – **Martinem Wu Xueshengem**, **Janem Chen Xianhengem** a teprve před dvěma dny pokřtěným **Janem Zhang Tianshenem** chycen a 18. února 1862 odešli ze světa bez jakéhokoli procesu násilnou smrtí. Jejich useknuté hlavy byly naraženy na kůly zasazené do země u městských bran, aby odstrašily další případné katolíky. Ti nejodvážnější z nich podnikli v noci výpravu, při níž hlavy mučedníků z kůlů sňali a důstojně je pohřbili. Lucie Yi Zhenmei s popravenými ve chvíli zatčení nebyla, potkala je při jejich cestě na místo exekuce. Věznitel v ní poznal křesťanku a hned ji také zajali.

Přes veškeré výhrůžky a tortury odmítla zradit svého Pána. Celý zbytek dne a celou noc odolávala způsobovaným bolestem, až se věznitelé trýznění nasýtli a v pravé poledne 19. února sřáli i ji. Luciinu krví potřísněnou čelenku si příbuzní vzali jako relikvii a položili ji na tělo její vážně nemocné neteře Pavly. Okamžitě poté dívka vstala zcela zdravá. Dne 2. května 1909 papež Pius X. blahorečil jak Lucií, tak skupinku kolem P. Jana Neela.

Svatá Lucie Wang Cheng přišla na svět v roce 1882 v Laochuntanu v provincii Chej-pej. Velice brzy osiřela, proto vyrůs-

tala v sirotčinci vedeném katolickými kněžími ve vesnici Wangla.

Na přelomu 19. a 20. století vypuklo v Číně tzv. povstání boxerů⁽¹⁾ a s ním započalo nové pronásledování křesťanů. Během dvou let zahynulo více než tři tisíce Kristových věrných.

Když 24. června 1900 přepadli povstalci Luciinu vesnici, spálili nejprve kostel a poté povraždili všechny, kdo se hlásili ke Kristu. Naživu ponechali pouze Lucií a tři další dívky-sirotky (**Marii Fan Kun**, **Marii Qi Yu** a **Marii Zheng Xu**). Odvlekli je do města Yingjia a poté do Mazetangu, kde Lucií vůdce boxerů nabídl sňatek. Čtyři dny ji vytrvale přesvědčoval, ona čtyři dny stejně vytrvale odmítala, neboť přijetí této nabídky by považovala za zradu Spasitele. Proto všechna čtyři děvčata odvedli do vesnice Mala a posléze nazpět do vsi Wangla. Lucie celou cestu své mladší družky utěšovala a povzbuzovala: „*Neplačte. Brzy budeme v nebi. Bůh nám dal život a nyní si ho vezme nazpět. Neměly bychom se mu ho zdráhat dát, ale spíše mu ho s radostí nabídnout.*“ Když všechny čtyři odmítly zřít se Ježíše a místo toho vyznaly, že jsou Božími dcerami, byly zavražděny. Lucie Wang Cheng byla beatifikována 17. dubna 1955.

Stejněho věku se dožil i sv. **Chi Zhu-zi**, narozený v roce 1882 v Dezhayouinu

v provincii Chej-pej. Pocházel z pohanské rolnické rodiny a k víře začal inklinovat v době dospívání. Chodíval na mše svaté a soukromě studoval katechismus, přičemž se musel potýkat s nevolí své rodiny. Nedostával skoro vůbec najíst, přesto z nastoupené cesty neuhnul, a to ani poté, co se před ním ukázalo nebezpečí mnohem větší v podobě povstalých boxerů.

Zhuzimu zcela reálně hrozilo, že jej nepřátelům katolické víry vydá jeho vlastní rodina se stejnou lehkostí, s jakou ho vyhnala z domova. Proto se chtěl uchýlit do některé z křesťanských komunit. Jelikož však nebyl dosud pokřtěn a prakticky nikdo ho neznal, považovali ho věřící za nastrčeného špeha a přijmout ho nechtěli. Naštěstí však natrefil na katolíka, jenž ho přece jen znal, vzal ho k sobě domů a nabídl mu místo sloužícího, aby ho tak skryl před úřady.

Nicméně rodiče ho v jeho útočišti objevili a nařídili mu vrátit se domů. Nedospělý Chi Zhuzi, pamětliv toho, že poslušnost vůči rodičům spadá do jednoho z desíti příkázání, slíbil, že se vrátí. Leč domů nedošel.

Při návratu (na přelomu června a července roku 1900) ho přepadli boxeři a snažili se ho přimět, aby vzdal úctu sochám bohů v jednom z pohanských chrámů. Chi Zhuzi to však odmítl s tím, že je katolík, tudíž je pro něj něco takového vyloučeno.

Pokusili se jej k modloslužbě přimět silou a usekli mu pravou ruku. K jejich nemalému úžasu jim Chi Zhuzi řekl: „Každý kousek mého těla, každá kapka mé krve vám budou opakovat, že jsem křesťan.“ Křtem krve stvrdil svou konverzi Chi Zhuzi definitivně. Stala se i semenem nových křesťanů – jeho rodičů a nejbližších příbuzných, kteří se po Chi Zhuziho smrti obrátili.

Ještě mladší než tito dva byla v okamžiku smrti **sv. Anna Wang**, rodačka

z Majiazhuang v provincii Chej-pej – narodila se v roce 1886 v křesťanské rodině. Velmi chudé, dodejme. To byl patrně důvod, proč ji chtěl v jejích 11 letech provdat ovdovělý otec za jednoho místního katolíka – aby ulehčil rodinnému rozpočtu. Nízký věk pro něj nehrál roli, šlo o běžnou praxi v těchto krajích. Anna se ovšem vzepřela a provdat se odmítla. Další tři roky žila vcelku spokojeně v rodné visce, než i ji připravilo o život boxerské povstání.

Boxeři 21. července 1900 pozatýkali křesťany z okresu Wei ležícího v provincii Chej-pej. První obětí jejich řádění se stal **Josef Wang Yumei**, hlava tamní komunity. Zemřel prakticky okamžitě po zatčení (proklán kopím a poté štat), protože boxeři chtěli zabránit jeho působení na ostatní zajatce. Zanechal po sobě manželku **Lucii Wang Wang** a devítiletého syna **Ondřeje Wang Yumeie**. Oba ho na věčnost následovali o den později, poté, co přestáli kruté mučení, jehož pomocí se je vězňové snažili přimět k apostazi. Podobně se vedlo ostatním, jen Annina macecha se víry zřekla a pokusila se k podobnému kroku přivést i svou čtrnáctiletou nevlastní dceru. Anna to však rezolutně odmítla. Těsně před smrtí zvolala: „*Nebeská brána je otevřená pro všechny!*“ Posledním jejím slovem bylo jméno Vykupitelovo... Anninu mučednickou smrt odměnil papež Pius XII. tím, že ji 17. dubna 1955 prohlásil za blahoslavenou – spolu s rodinou Josefa Wang Yumeie.

Jinou obětí řádění boxerů se stala **sv. Magdaléna Du Fengju**. Pocházela z obce Du ležící v provincii Chej-pej. Vyrůstala v katolické rodině, do níž se narodila v roce 1881.

V časech největšího ohrožení se spolu s matkou a třemi sourozenci ukrývala v jámě vyhloubené za vsí a přikryté třtinovým listovím. Dne 29. června 1900 byli ovšem

odhaleni. Magdaléně se sestrou se nějak podařilo proklouznout. Chtěly doběhnout do chatrče příbuzných a schovat se u nich, leč pomalejší Magdaléně se to nepodařilo. Dveře, k nimž přiběhla později, našla už ze strachu před boxery zamčené.

Usedla tedy před ně, odevzdaná osudu. Tam ji zastali boxeři a ihned po ni vystřelili. Utrpěla lehčí zranění, přesto se pokusila dostat se zpět k jámě. Tam už ale byla chycena a spolu s bratry a matkou nucena k apostazi. Všichni odmítli. Rozzuření povstalci do nich proto vypálili salvu a poté poručili vesničánům, aby je pohřbili.

Když jeden z přátel rodiny zvedl Magdalénino tělo, aby je shodil do vykopané jámy, všiml si, že ještě žije. Ve snaze ji zachránit se ji pokusil přemluvit, aby se zřekla Krista. „*V žádném případě. Chci jít do nebe a radovat se se svou matkou a bratry,*“ odvětila. Boxeři přinutili vesničany, aby na dno jámy svrhli i ještě živou devatenáctiletou Magdalénu. Ta si ještě stačila zakrýt tvář rukama, načež byla zaživa pohřbena. Spolu se svou matkou Marií Du Tian byla Magdaléna 17. dubna 1955 zapřisávana do seznamu blahoslavených.

Všechny jmenované pak 1. října 2000 svatořečil Jan Pavel II. ve skupině 120 mučedníků, kteří pro Krista zahynuli v Číně. Jako třeba otce **Josefa Yuana Zaideho**, udušeného 24. června 1817, katechetku **Aněžku Cao Kuying**, popravenou 1. března 1856, bohoslovce **Josefa Zhang Wenlana** a **Pavla Chen Changpina**, připravené o hlavu 29. července 1861, **Alžbětu Qin Bian** a jejího bratra, františkánského terciáře **Šimona Qin Chunfu**, které ze světa sprovodili 19. července 1900 boxeři, a desítky dalších.

Čínští představitelé vnímali kanonizaci těchto mučedníků jako „pokořující počín“ vůči Číně. Režimní propaganda hodnotila svatořečené jako lidi působící pro potřeby imperialistických snah západních mocností proti čínskému lidu...

Poznámky:

(1) Jednalo se o tajnou čínskou organizaci zaměřenou proti cizincům a jejich rostoucímu vlivu v zemi. Zvláště vyhraněná byla proti křesťanům. Toto krajně nacionalistické uskupení je tak nazýváno podle jeho čínského pojmenování „I-che-tchuan“ neboli „Pěst ve jménu míru a spravedlnosti“, resp. podle zařáté pěsti, kterou měli ve znaku.

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

Copak to není ten tesař, syn Mariin a příbuzný Jakubův, Josefův, Judův a Šimonův? A nežijí jeho příbuzné tady mezi námi? A pohoršovali se nad ním. Ježíš jim řekl: „Nikde prorok neznamena tak málo jako ve své

vlasti, u svých příbuzných a ve své rodině.“ A nemohl tam udělat žádný zázrak; jenom na několik málo nemocných vložil ruce a uzdravil je. A divil se jejich nevěře. Obcházel pak okolní vesnice a učil.

Z duchovního pokladu Alice Lenczewske (59)

Místa v textu označená „†“ jsou slova Ježíšova, místa označená „•“ jsou slova Matky Boží, andělů, svatých či duší v očištění. Biblické texty jsou vždy od Ježíše po Alicině modlitbě a prosbě o slovo v duchu tzv. náhodného otevření.

Oproti předcházejícímu „Świadectwo“ Alice ve „**Słowo pouczenia**“ neoznačila každou Ježíšovu výpověď křížkem a svoji polopauzou, učinila to pouze částečně. Zachováváme autentický zápis mystičky.

Pondělí 7. 1. 1991, 22:55 h.

Aby člověk byl moudrý, je třeba žít v askezi. Moudrost je nad dobrotou, protože moudrý člověk si vždy vybere dobro i to, co vede k nejvyššímu Dobru – k Lásce.

Protože jsem člověka učinil Mým synem, nechci ho brát jako otroka nebo předmět. Učinil jsem ho Mým partnerem v lásce, a tedy zcela svobodným v skutečném volbě. Láska musí být darem zcela dobrovolným. V opačném případě totiž není láskou.

Proto svět, do něhož jsem člověka umístil, vytváří ideální podmínky volby pro každého a v každé etapě jeho rozvoje.

Hřích je omyl ve volbě, která je nejčastěji způsobena hloupostí. Ale je také vinou, protože hloupost je zaviněna zanedbáním. Hloupost a zanedbání se vzájemně podmiňují a oddělují se od Moudrosti a Lásky – od Boha.

Askeze je potřebná, neboť ta vede k vlastní volbě. K výběru toho, co je skutečnou hodnotou. Zahrnuje všechny sféry života:

- myšlení, city, vůli, tzn. všechny možnosti duše,
- touhy těla, veškerý život smyslu a biologického organismu.

Není vyčerpáváním člověka, ale volbou vyššího dobra, diktovanou láskou. Láska se dožaduje činů, a jejich konání naplňuje radostí a přináší pokoj.

„**To máme od Boha přijímat jenom dobro, kdežto věci zlé přijímat nebudeme?**“ (Job 2,10)

Neexistuje výběr bez alternativy. Odtud zlo i dobro, v jejichž rámci probíhá linie lidského života. Na tobě záleží, na které straně budeš.

Pondělí 29. 7. 1991, 19:20 h.

- Různé pochybnosti se objevují ve spojení s proroctvím.

† Pochybnosti? Jaké?

- Že často neodpovídá skutečnosti.

Jaké skutečnosti? Copak skutečnosti nazýváš lidské představy a čas v nich předvídaný? Chybou ve vztahu k proroctvím je jejich umísťování ve vlastní představitosti a čase.

Prorocství jsou nad tím, co jim touží lidé připisovat. Mají svůj čas a své tváře. Je třeba mít je před očima jako světlo reflektoru, aby bylo možné rozpoznávat to, na co bylo zaměřeno. Aby se dalo jít za tím světlem. Okruh toho světla může značně překračovat dosah tvého zraku a tvé představitosti.

Není třeba nutit se vlastní omezeností a do ní upravovat hodnotu prorocství a vynášet nad ním soud.

„**Běda vám, zákoníci a farizeové, pokrytci! Zavíráte lidem království nebeské, sami nevcházíte a zabráňujete těm, kdo chtějí vejít.**“ (Mt 23,13)

- Proč tak ostrá slova?

Protože mnozí odmítli slova prorocství, protože se nevešla do jejich možnosti porozumění nebo toužení. Porozumění prorocství je milost, o kterou je třeba v pokore prosit. A v pokore stanout před světlem prorocství jako slova Božího.

- Jak rozeznat ryzost prorocství?

V modlitbě – trvajíc tak dlouho, až dám odpověď.

- Těžké a zodpovědné je rozeznávání...

Těžké a zodpovědné je celé žití člověka a každá jeho sekunda. Zjednodušení a úniky tu odpovědnost nezmenší, ale zvětší. Lépe je víc se snažit při rozeznávání než odmítat. A lépe v pokore uznat neschopnost rozlišování než vydávat negativní soud.

Mnoho znamení a slov proudí z nebe. Proudí jako déšť mající oživit srdce, a tak mnoho je zastíňují deštníky nedůvěry, pohodlnosti a krátkozraké pýchy.

Jaká je zodpovědnost těch, kteří rozevřeli deštníky nad těmi, kdo hynou žizní, zatímco stojí uprostřed deště!

Čtvrtek 8. 8. 1991, 10:55 h.

Ukazuji ti zlo proto, aby ses – až poznáš jeho ničivou sílu – u Otce přimlouvala za milosrdenství pro svět, který spěje k záhubě. A aby sis uvědomovala, za co ses rozhodla se obětovat a konat pokání. Ale ukazuji ti hlubiny zla také proto, abys je ukazovala druhým, nazývající jednoznačně zlo zlem a dobro dobrem.

Svět je posedlý satanem erotismu a sexu. Modli se a konej pokání, přijímej všechny obtíže a trápení, všechno, co na tebe přichází a co prožíváš za vysvobození a záchranu dětí tohoto světa. I za ty, kteří touží být Apoštoly Čisté Lásky. Je třeba, abys byla v té „Sodomě“, dokud se nenaplní tvoje oběť. Duší buď vždycky se Mnou a vždycky v nebi.

„**Rozhodl jsem se totiž, že mezi vámi nebudu znát nic než Ježíše Krista, a to Krista ukřižovaného.**“ (1 Kor 2,2)

Neděle 11. 8. 1991, 7:45 h.

Nejde o to, abys hledala situaci, kde můžeš plnit skutky milosrdenství. Nejde o mimořádné činy. Jde o to, abys v situacích, jaké jsou, i ve svém srdci se s láskou sklonila nad každým. A abys po tom usilovně toužila a prosila o to.

Chci, aby v tobě byla jenom láska.

Máš odlišovat zlo od dobra a ukazovat to jiným, ale ve tvém srdci, na tvé tváři a v tobě celé má být láska. Možná soucit, možná také zármutek, ale především láska – moudrá, jemná, vytrvalá, obětovaná.

(Pokračování)

Z knihy Alicja Lenczewska:
Słowo pouczenia.
Wydawnictwo Agape sp. z o.o.,
wydanie drugie zmienione,
Poznań 2019.

Přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)

Boj o modlitbu - dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

dlouhá životní údobí. Modlit se není jednoduché, a proto před modlitbou utíkáme. Pokaždé, když chceme začít, nám okamžitě přicházejí na mysl mnohé jiné činnosti, které se v onu chvíli zdají důležitější a naléhavější. Také se mi to stává! Jdu se modlit a pak si vzpomenu, že musím ještě to či ono udělat... Prcháme před modlitbou, nevím proč, ale je to tak. Téměř vždy, když modlitbu odložíme, si povšimneme, že ony záležitosti vůbec nebyly podstatné a že jsme zbytečně mrhali časem. Takto nás Nepřítel klame.

Všichni muži a ženy náležící Bohu nás zpravují nejenom o radosti z modlitby, nýbrž také o svizelích a námaze, které může přivodit. V některých okamžicích je třeba urputně bojovat o to, abychom zachovali věrnost časům a způsobům modlitby. Někteří světci v modlitbě po léta pokračovali, aniž by v ní zakoušeli jakékoli zalíbení či vnímali její užitečnost. Ticho, modlitba a soustředění jsou náročné úkony, proti kterým se občas lidská přirozenost vzpírá. Raději bychom se ocitli v jakékoli jiné části světa, než v oné kostelní lavici při modlitbě. Kdo se chce modlit, musí pamatovat, že víra není nic lehkého a chvílemi se ubírá téměř naprostou temnotou bez opěrných bodů. V životě víry se mohou dostavit bezútešné chvíle, které někteří světci označují za „temnou noc“. Nic necítí, ale nadále se modlí.

Katechismus vyjmenovává dlouhou řadu nepřátel modlitby (srov. *Katechismus katolické církve, 2726–2728*), kteří modlitbu znesnadňují a působí obtíže. Někdo pochybuje o tom, že modlitba skutečně dosáhne ke Všemohoucímu, a dotazuje se: proč ale Bůh mlčí? Je-li všemohoucí, mohl by pronést pár slov a skoncovat s tím. Vzhledem k neuchopitelnosti Boha jiní podezírají modlitbu z toho, že jde o pouhou psychologickou činnost, o něco možná užitečného, ovšem nikoli pravdivého ani nezbytného: člověk ji může provozovat, aniž by musel věřit. A existuje řada dalších vysvětlení.

Nejhorší nepřátelé modlitby ale obývají naše nitro. *Katechismus* je nazývá těmito slovy: „malomyslnost nad naši vyprahlostí; smutek nad tím, že nedáváme Pánu všechno, protože máme »mnoho majet-

ku«; zklamání z toho, že jsme nebyli vyslyšeni podle své vůle; naše zraněná pýcha, která se vzpírá připustit, že jsme nehodní hříšníci; precitlivělost, že nejsme hodni se modlit“ (2728). Jistě se jedná o povšechný seznam, ve kterém bychom mohli dále pokračovat.

Co dělat v čase pokušení, kdy se vše jeví vratké? Když prozkoumáme dějiny spirituality, ihned si povšimneme, nakolik byla pro učitele duše jasná tato situace, kterou jsme právě popsali. Každý z nich poskytl nějaký přínos k jejímu překonání – moudré slovo či podnět, jak zvládat časy plné nesnází. Nejde o abstraktní teorie, nýbrž spíše o rady vycházející ze zkušenosti, které ukazují, nakolik je důležité odolat a vytrvat v modlitbě.

Bylo by zajímavé probrat alespoň některé z těchto rad, protože každá si zaslouží hlubší výklad. Kupříkladu *Duchovní cvičení sv. Ignáce z Loyoly* – útlá, ale velice moudrá kniha, která nás učí, jak vnést do vlastního života řád. Vede nás k pochopení toho, že křesťanský život je boj, a k rozhodnutí stát pod Kristovým, a nikoli ďábovým praporem, ve snaze o činění dobra, i když je to obtížné.

V čase zkoušky je dobré připomenout si, že nejsme sami, že po našem boku někdo nad námi bdí a chrání nás. Také sv. Antonín, opat, zakladatel křesťanského mnišství v Egyptě, procházel strašlivými momenty, při kterých se modlitba měnila v tuhý boj. Jeho životopisec sv. Atanáš, biskup alexandrijský, vypráví, že jedna z nejhorších takovýchto epizod se svatému poustevníku přihodila kolem pětatřiceti let, ve středním věku, který pro mnohé znamená krizi. Antonína ona zkouška zneklidnila, ale vytrval. Když se konečně vrátil klid, obrátil se ke svému Pánu s téměř vyčítavým tónem: „Ale Pane, kde jsi byl? Proč jsi nepřišel a neukončil mé trápení?“ A Ježíš mu odpověděl: „Antoníne, byl jsem tam. Čekal jsem však, jestli tě uvidím bojovat.“ (*Život svatého Antonína poustevníka, 10*)

Bojovat v modlitbě. Modlitba se mnohdy stává zápasem. Vzpomínám na něco, co jsem zblízka zažil ve své předchozí diecézi. V jednom manželství tam měli devítiletou dceru, s jejíž nemocí si lékaři nevědě-

li rady. V nemocnici nakonec jeden lékař řekl její matce, aby zavolala svého manžela, který pracoval jako dělník. Když se dostavil, dozvěděl se, že jeho dítě nepřežije noc. Ten muž možná nechodil každou neděli na mši, ale měl velikou víru. Vyšel ven s pláčem, nechal manželku s dcerou v nemocnici, nasedl na vlak a rozjel se do sedmdesát kilometrů vzdáleného Luján, k patronce Argentiny. Bylo deset hodin v noci a bazilika Panny Marie už byla zavřená, a tak se přimkl ke vstupní mříži a celou noc v modlitbě zápasil o zdraví své dcery. Není to nic smyšleného – prožil jsem to a viděl onoho muže, jak tam bojuje. Ráno, když v šest hodin otevřeli kostel, vešel dovnitř, pozdravil Matku Boží a vrátil se domů. Bojoval celou noc. Když přišel do nemocnice, manželka tam nebyla. Pomyslel si, že dcera zemřela: „Ne, to mi Panna Maria nemůže udělat.“ Pak se ale jeho žena objevila, usmívala se a vyprávěla, že v noci došlo k náhlé změně a dívka se uzdravila. Onen muž si svým zápasem v modlitbě vybojoval milost od Matky Boží, Panna Maria ho vyslyšela. Viděl jsem, že modlitba činí zázraky, protože se dovolává laskavosti Boha, který nás má rád jako otec. Když nám neudělí zrovna tuto milost, udělí nám jinou, kterou časem poznáme. Zápas v modlitbě je však vždy nezbytný – někdy totiž o nějakou milost prosíme vlažně, neochotně, nerozhodně. Tak se nežádá o vážné věci. Modlitba je boj a Pán je stále s námi.

Pokud ve chvíli zaslepení jeho přítomnost nepostřehneme, podaří se nám to v budoucnosti. Také nám se tedy stane, že zopakujeme tutéž větu, kterou jednoho dne pronesl patriarcha Jakub: „Opravdu, Hospodin je na tomto místě, a já jsem to nevěděl!“ (Gn 28,16) Když na konci svého života obrátíme zrak zpět, budeme moci vyslovit: „Myslel jsem, že jsem byl sám, ale nebylo to tak, Ježíš byl se mnou.“ Všichni to budeme moci vyslovit.

*Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Vatikánského rozhlasu
(Redakčně upraveno)*

Poznámky:

- (1) Regent Papežského domu. [pozn. překl.]
- (2) Řeholnice Malých sester Ježíšových, která působí v římském lunaparku. [pozn. překl.]

Bloud si v srdci říká: „Bůh tu není.“ (Ž 53,2)

Když se Matka Boží zjevila ve Fatimě, poučila nás, že největším ohrožením pro lidstvo je ateismus. Vědomé a dobrovolné odmítnutí Boha vede ke všem lidským tragédiím.

S Bohem válčící ateismus je zdrojem vyhlazovacích totalitarismů a vstupem na cestu, která vede do věčné záhuby.

Největším ohrožením dneška je ateistická ideologie gender, LBGTQ nebo ideologie ekologismu zpochybňující existenci Boha. Eko-ideologové vzdávají modloslužebnou čest přírodě, nevěří v existenci Boha ani v biblické učení o důstojnosti a roli člověka jako pána a krále všeho stvoření. Podle ateistické ekologie je příroda důležitější než člověk a brouk víc než dítě v matčině lůně. Její vyznavači fanaticky brání práva zvířat, různých druhů hmyzu, a zároveň se domáhají práva na usmrcování nenarozených dětí, eutanazie, snižování porodnosti. Stoupenci ekologismu chtějí omezit počet lidí jen proto, aby neznečišťovali přírodu. Odmítnutí Boha Stvořitele vede k tomu – jak psal sv. Jan Pavel II., „že [člověk] uctívá stvoření místo Boha: »Uctívali tvora a klaněli se mu místo Stvořiteli.« (Řím 1,25) Takovým způsobem člověk nejenom že ničí obraz Boha v sobě, ale je pokoušen i k tomu, aby ho urážel v druhých tím, že vztahy společného života nahrazuje nedůvěrou, nestálostí, nepřátelstvím, ba dokonce smrtelnou nenávistí. Když totiž Bůh není uznáván jako Bůh, ztrácí se nejvnitřnější smysl člověka a společenství mezi lidmi zaniká!“ (*Evangeliium vitae*, 36)

„Nemají výmluvu“ (Řím 1,20)

Pán Bůh v biblických textech mluví jednoznačně o lidech, kteří odmítají jeho existenci: „Bloud si v srdci říká: »Bůh tu není.«“ (Ž 53,2) „Vskutku nicotní jsou od přírody všichni lidé, kterým nebylo dáno znát Boha. Ze všeho dobrého, co mají před očima, nedokázali poznat toho, který je, a z pohledu na dílo nerozpoznali Tvůrce.“ (Mdr 13,1) „Jeho věčnou moc a božství, které jsou neviditelné, lze totiž od stvoření světa vidět, když lidé přemýšlejí o jeho díle, takže nemají výmluvu.“ (Řím 1,20)

Jeden z nejvýznamnějších fyziků všech dob, **Isaac Newton**, tvrdil, že ateismus je

nevěcným názorem, urážejícím rozumné poznání člověka obklopující skutečnosti. Neviditelný Bůh k nám mluví skrze krásu a obrovitost celého vesmíru. Stejně tak vědecká bádání poukazují na existenci geniální mysli Boha, který stvořil mikro- i makrokosmos. Všechno, co existuje ve viditelném vesmíru, se skládá z hmoty – od nejmenšího prášku země až po galaxie. Hmota se skládá z atomů, které mají jádra a elektrony kroužící kolem nich. Vědci tvrdí, že každý prvek se skládá pouze z atomů pro něj charakteristických, které mají svá jádra a speciálně pro ně typické uložení elektronů. Každý atom je vytvořen z 99,999 % prázdného prostoru, což znamená, že celá hmota by zaujímal velmi málo místa. Kdyby bylo možné z každého atomu odstranit prázdný prostor, pak by se tedy samotná hmota nacházející se například v sedmi a půl miliardě lidí vešla do kostky cukru.

Učenci nejvíce žasli nad faktem, že všechny atomy, které tvoří hmotu ve vesmíru, jsou spolu spojeny nezvykle geniálním a inteligentním projektem. Od nejmenšího atomu po největší galaxii ve vesmíru má svět překvapující strukturu a smysl! Mnoho odborníků to nazývá Inteligentním Projektem, který ukazuje na existenci Boha.

Svatý Jan Pavel II. citoval během jedné ze svých středních katechezí výpověď známého italského učence **Enrika Mediho** (1911–1974), který, opíraje se o vědecké údaje, dochází k logickému závěru, že musí existovat Bůh Stvořitel: „Mluvíme k mladému člověku: »Pohlédni, zde je nová hvězda, galaxie, neutronová hvězda, vzdálená 100 miliónů světelných let. A přece tamty protony, elektrony, neutrony, mezonony jsou identické s těmi, z kterých se skládá ten mikrofon. Identičnost vylučuje pravděpodobnost. To, co je identické, nemůže být pravděpodobné. A tedy existuje příčina, mimo prostor, která tomu bytí dala vlastní podobu. Tou příčinou je Bůh.« Hovořím jazykem vědy, že existuje bytí, které je správně identičností věcí vzdálených. A počet identických částic ve vesmíru čítá 10^{85} . [...]

Zapějeme tedy píseň galaxií? Kdybych byl Františkem z Asissi, řekl bych: »Ó galaxie nekonečných prostorů, oslavujte mého Pána, neboť je všemohoucí a dobrý. Ó atomy, protony, elektrony, ó ptačí zpěvy, ó šumu listů a vzduchu, které se nacházíte pod nadvládou člověka jako modlitba, zpívající hymnus, který vrací k Bohu!« (*Katecheze sv. Jana Pavla II.*, 17. července 1985)

Jestliže však – jak napsal sv. Jan Pavel II. – „nedojde člověk svým rozumem až k tomu, aby poznal Boha, stvořitele všeho, pak to není kvůli tomu, že by neměl vhodný prostředek, jako spíše kvůli překážce, kterou klade jeho svobodná vůle a jeho hřích“ (*Fides et ratio*, 19).

Higgsův boson a kvantová fyzika

Podle vědců jsou atomy jakoby cihličky, ze kterých vznikl celý vesmír. Přesto, že je nejsme schopni spatřit ani pod mikroskopem, tak existují a skládají se z neutronů, protonů a elektronů.

Avšak tím, co badatele zarazí, je následná otázka: Jakým způsobem vznikla hmota? Před 60 lety vědec **Peter Higgs** přišel s teorií o existenci částice zodpovědné za strukturu vesmíru. Badatelé ji nazvali „Higgsův boson“ a „Božská částice“. Vlastně ona rozhoduje o tom, že všechno, co existuje, má hmotu. Díky ní dochází k přetvoření energie tvůrčího procesu v hmotě.

V červenci roku 2012 byl odhalen „Higgsův boson“ v urychlovači částic (hadronů) největším na světě, v Evropském centru jaderného výzkumu CERN poblíž Ženevy. Je to jedno z největších odhalení současné vědy. Teorie o existenci „Higgsova bosonu“ byla tedy potvrzena s pravděpodobností 99 %. Dá se říci, že věda se dostala blízko okamžiku stvoření.

Proslulý fyzik **Max Planck** (1858–1947) tvrdil, že „veškerá hmota vzniká a existuje pouze díky síle, která vyvolává vibraci částic v atomu a udržuje v celistvosti onu mikroskopickou »sluneční soustavu« atomu. Musíme přijmout, že tu sílu řídí vědomá a inteligentní Mysl. Tato Mysl stojí u počátků veškeré hmoty.“

Tvůrci kvantové fyziky **Max Planck**, **Werner Heisenberg**, **Erwin Schrödinger** a **Paul Dirac** tvrdili, že práva přírody mají svůj zdroj v mysli Boha. Podle Plancka není žádného rozporu mezi vědou a náboženstvím, „poněvadž jedna je doplněním

druhé, (...) náboženství a přírodní vědy bojují ruku v ruce v nikdy nepřestávající křížové výpravě proti skepticizmu a dogmatismu, proti nevěře a pověrám (...) [a tedy] »Pro Boha.« (M. Planck, cit. v: Ch. C. Gillespie, *Dictionary of Scientific Biography*, New York 1977, s. 168)

Hmota se tedy skládá z atomů nebo z částic subatomových. Vypadá to, že zákony, které ovládají elektrony, protony i neutrony (nazýváme je kvantová fyzika), jsou úplně jiné než fyzikální zákony, vztahující se na velké objekty.

Profesor **Zbigniew Jacyna-Onyszkiewicz** objasňuje, že „kvantová fyzika nezachycuje přesouvání se objektů v prostoru a čase, pouze přesouvání se pravděpodobnosti. Zákony kvantové fyziky se vztahují na šance, ne na objekty samotné. Tehdy, když objekt takový jako atom nebo částice subatomová není pozorován, je jenom komplexem šancí, nemohou mu být připsány žádné fyzické parametry. Fyzické parametry se vztahují teprve k procesu poměru. A to je překvapivé, poněvadž snižuje realismus týkající se existence hmoty. Takto se ukázalo, že každý fyzický objekt může ztotožnit s ukončeným souborem informací. Čili objekt nemusí existovat, pouze být zastoupen souborem informací.“ Podle kvantové fyziky tedy můžeme hmotu převést na komplex informací. Podle profesora Jacyna-Onyszkiewicze z toho vyplývá závěr, že musí existovat Bůh, který ví a chápe všechno, v aktu pochopení a absolutního poznání. Jenom Bůh je vševědoucí a disponuje absolutním věděním. Proto pro nás zůstane velikým tajemstvím, které, bez jeho pomoci, nikdy neprobádáme svým omezeným lidským rozumem. Proto se nám Bůh ukazuje, a nejlípěji to učinil, když se stal skutečným člověkem v Ježíši Kristu.

„Prosím o obrácení pozornosti na fakt“ – píše prof. Jacyna-Onyszkiewicz – „že vesmír musí být stvořený jenom ze vševědomí, protože nic mimo vševědomí neexistuje. Proto náš vesmír, který my vnímáme jako velmi složitou skutečnost, si můžeme v tom pojetí představit tak, že v našich myslích je prostě generovaný Bohem skrze odkaz odpovídajících dávek (kvantů) znalostí (...). Vesmír je právě tak zkonstruovaný, že dokonce i jenom drobné změny v jeho struktuře by znemožnily život člověka. I to, že my sledujeme minulost vesmíru, je

pouze projekce našich představ vycházející z fyzikálních zákonů, které aktuálně platí ve vesmíru. Takto získáváme úplně jiný pohled na teorii evoluce. Samozřejmě, když zkoumáme nějaké zkameněliny, máme projekci návratu v čase, ale skutečná existence vesmíru může být taková jako lidský život. Nabízí se zde zřejmý závěr, že ideologie opírající se o **Darwinovu** koncepci je nepravdivá: člověk není produktem vesmíru, pouhým zmodifikovaným zvířetem, které získalo vědomí pouze díky vlastní práci atd. Z úhlu pohledu kvantové fyziky je situace zcela jiná. Můžeme říci, že naturalistické přístupy jsou málo věrohodné z úhlu vidění kvantové fyziky. Z toho, co opravdu víme v této chvíli o vesmíru, vyplývá, že je značně lepší metafyzika opřená o koncepci Trojjediné Osobní Vševědy, poněvadž taková koncepce víc vysvětluje, a kromě toho se přesně shoduje s učením katolické církve. A proto šikanování křesťanů kvůli tomu, že jejich přesvědčení je odlišné od vědy, že křesťanství je tmářství, nemá opodstatnění. Vykazování náboženství kamsi na okraj společenského života, čili kristofobie, se z úhlu vidění současné vědy, té nejrafinovanější současné vědy, která se týká stejně jako mikrosvěta i makrosvěta, jeví jako zcela neospravedlnitelné.“ (*Kvantová fyzika a víra*, Miłujcie się! 1/2011)

DNA – geniální zápis myšlení

Nejkondenzovanější a nepředstavitelně rozsáhlý informační mechanismus se nachází v částici DNA. Je tam obsažen celý projekt lidského života. Velikost informace obsažené v DNA je tak veliká, že by zaplnila všechny strany knih naskládaných na hranici 500x delší, než je vzdálenost ze Země na Měsíc! Je třeba vzít v úvahu, že DNA je pouze nositelem informace, kterou lze označit jako geniální naprogramování nebo zápis myšlení.

Programový kód a projekt tak neobyčejně komplikovaného a obrovského informačního systému, který je obsažen v DNA, ukazuje na existenci geniálního myšlení Boha, který stvořil celý vesmír a člověka podle svého obrazu a podobnosti.

Člověk začíná svoji existenci v okamžiku početi jako jediná buňka velikosti kapky. Tehdy také Pán Bůh tvoří nesmrtelnou lidskou duši. Ta malá buňka „ví“ (díky informaci obsažené v kódu DNA), jak utvo-

řit tělo skládající se ze 100 bilionů buněk různého druhu, z nichž každá má natolik mimořádně komplikovaný mechanismus chemického fungování, že ho současná věda nedokáže pochopit. Každá buňka má v sobě Tvůrcem zakódovanou informaci, jak budovat jednotlivé části lidského těla a jak má každý jeho orgán fungovat.

Pán Bůh tak naprogramoval DNA, že trojrozměrná částice dokáže utvořit identickou kopii a odhalovat a korigovat všechny chyby, zvládat jejich nezvykle komplikované opravy. Ty zvláštní schopnosti částice DNA přivádějí k úžasu vědecký svět, protože jsou nedosažitelné pro největšího lidského génia. Každá žijící buňka funguje jako miniaturní město. Jestliže se lidské tělo skládá z přibližně 100 bilionů buněk pracujících jako jeden organismus, tak každý poctivě smýšlející člověk musí s podivem a s pokorou uznat génia moudrosti Boha Stvořitele. Proto laureát Nobelovy ceny, chemik **Ilja Prigogine** (1917–2003) potvrdil: „Pravděpodobnost, že organické struktury a velmi precizně zharmonizované reakce typické pro živé organismy byly vygenerovány náhodou, dosahuje nuly.“

Výsledky nejnovějších vědeckých bádání vedou každého intelektuálně poctivého člověka k závěru, že člověk a vesmír byli povoláni k existenci geniálním projektantem, kterým je všemohoucí Bůh. Proto **Alan Sandage** (1926–2010), americký astronom, laureát Crawfordovy ceny, napsal: „Jeví se mi málo pravděpodobné, aby se něco tak uspořádaného objevilo z chaosu. Musí existovat nějaký organizační princip. Bůh je pro mě tajemství, ale představuje objasnění zázraku existence: proč existuje něco, a ne nic.“

Svědectví mystiků a svatých

Henri Bergson – francouzský filozof, laureát Nobelovy ceny za literaturu v roce 1927 – se zajímal o zakoušení Boha, které mají křesťanští mystici i svatí. V jejich dopisech a životě Bergson našel nejsilnější důkaz existence Boha.

Svědectví svatých mystiků o existenci nadpřirozené skutečnosti, která se vyjevuje v jejich duchovním prožitku, bylo pro H. Bergsona tak přesvědčující, že se stal věřícím člověkem. Mimořádným dojmem na něj zapůsobily dopisy největších křesťanských mystiků: **sv. Terezie z Lisieux**, **sv. Terezie z Ávil**y, **sv. Jana od Kříže**. Berg-

Beatifikace P. Jana Machy

Beatifikace slezského kněze a mučedníka P. Jana Machy (1914–1942) popraveného nacisty proběhne 20. listopadu letošního roku v katedrále Krista Krále v Katovicích. Nový termín blahorečení potvrdil papež František. Slavnost plánovaná původně na 17. října loňského roku byla odložena kvůli pandemii.

„Potřebujeme pevné orientační body a svědectví těch, kdo obětovali život z lásky ke Kristu. Může nám to pomoci k obnově naší víry,“ říká postulátor beatifikačního procesu P. Damián Bednarski.

Jan František Macha se narodil 18. ledna 1914 ve Starém Chořově (Polsko). V mládí ministroval, ale byl také aktivním sportovcem. Se svým házenkářským týmem získal trofeje ve Slezsku i v národních soutěžích. Dobře hrál na housle a rád tančil.

Na kněze byl vysvěcen dva měsíce před vypuknutím II. světové války. S velkou vervou se pustil do pomoci rodinám, jejichž otcové nebo synové byli zatčeni, zabiti nebo deportováni do koncentračních táborů. „Spolu s mládeží, skauty a studenty, pro ně organizoval podporu. Kromě materiální pomoci přinášel lidem trpícím okupací duchovní útěchu. Němci si toho všimli a na začátku září 1941 si pro kněze přišlo gestapo,“ říká otec Bednarski. Nejprve byl uvězněn v prozatímním táboře a následně ve vězení v Myslovicích. Během četných výslechů byl podroben rafinovanému mučení. Nezhroutil se. Utěšo-

val kamarády, často se modlil, prosil Boha za odpuštění katům, povzbuzoval na duchu spoluvězně. V dopisech rodině často prosil o modlitbu, neboť z ní čerpal sílu. Měl u sebe breviář a také růženec, který si vyrobil z provázků ze slamníku a z třísek z prýčny. V červnu 1942 byl kněz Jan Macha převezen do vězení v Katovicích a 17. července 1942 odsouzen k nejvyššímu trestu.

„Nečekal, že bude vynesena rozsudek smrti. Než došlo k jeho vykonání, uplynulo 138 dní a stále doufal, že nakonec bude změněn na jiný trest. Naději chovala i jeho rodina. Bohužel bylo od počátku rozhodnuto, že tento kněz musí zemřít. V té době se nikdo nemohl postavit proti vůli německých úřadů. Byl popraven gilotinou 3. prosince 1942. Před smrtí se mohl setkat s knězem, vyzpovídat se a přijmout svaté přijímání. Napsal také dojemný dopis své rodině. Poděkoval v něm diecézi, církvi a rodičům za všechnu starostlivost. Napsal: »Umírám s čistým svědomím, žil jsem krátký život, ale věřím, že jsem dosáhl svého cíle,« – říká postulátor P. Bednarski.

Beatifikační proces P. Jana Machy probíhal v letech 2013 – 2015. V následujícím roce byla zahájena římská etapa kauzy a 28. listopadu 2019 potvrdil papež František dekret potvrzující mučednictví tohoto kněze katovické arcidiecéze. Beatifikační liturgii bude předsedat prefekt Kongregace pro svaťořečení, kardinál Marcello Semeraro.

Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
17. 6. 2021

son došel k závěru, že mystické zážitky svatých jsou nejpřesvědčivějším znamením poukazujícím na existenci Boha.

Bůh se zjevuje skrze znamení. Stvořitel uschoptil každého člověka, aby ta znamení rozpoznával a skrze víru odhaloval Boží přítomnost i lásku. Pán Bůh nás povolal k existenci, abychom my, odpovídající na jeho lásku, se s ním sjednotili a stali se „účastnými božské přirozenosti“ (2 Petr 1,4).

Pán Bůh nám v plnosti vyjevil pravdu o sobě samém, stal se pravdivým člověkem, ale nadále je „Bohem skrytým“ (srov. Iz 45,15) ve svém opravdovém člověčenství i ve svátostech. Skrývá se, abychom byli svobodní a mohli s ním navazovat vzta-

hy lásky. „Temnoty“ viry tedy jsou nutnou podmínkou toho, abychom byli svobodní ve vztazích s Bohem a aby se v našem srdci rodila opravdová láska. Pán Ježíš promlouvá k mystičce **Alici Lenczowské**: „Skrývám se, abych tě nezotročil nádhrou svého daru. Toužím pro vás po veškerém štěstí, jaké si nikdo z lidí nedokáže představit a pocítit. (...) Mé dítě, jak velice se musím skrývat, abych nespálil tvou duši ohněm své lásky a abych nezničil tvé tělo silou své otcovské něhy. A přece tak velice miluji a toužím být milován.“ (Slovo poučení, 430)

Z *Miujcie się!* 1/2020 přeložila -vv-
(Redakčně upraveno)

Celosvětová síť modlitby s papežem ČESKÁ REPUBLIKA

Jeden z úmyslů *Celosvětové sítě modlitby s papežem* je vždy představen až na začátku měsíce (nikoliv na celý rok dopředu), aby tak mohl lépe reagovat na aktuální potřeby. S ohledem na tuto skutečnost není v technických možnostech redakce Světla zajistit včas kompletní přehled úmyslů. Na přání některých našich čtenářů otiskujeme vždy na začátku měsíce alespoň již známé úmysly, aby se tak mohli zapojit do společné modlitby. Aktuálně lze sledovat uveřejnění papežova úmyslu např. ve zprávách na www.vaticannews.va/cs.html.

DENNÍ MODLITBA APOŠTOLÁTU

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den a ve spojení s tvým Synem, který ve mši svaté neustále zpřítomňuje svou oběť za záchranu světa, ti nabízím své modlitby, práce, utrpení i radosti. Duch Svätý, který vedl Ježíše, ať je i mým průvodcem a dává mi sílu svědčit o tvé lásce. Spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, to vše přináším jako svou nepatrnou oběť, zejména na úmysly Svatého otce a našich biskupů.

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA ČERVENEC 2021

VŠEOBECNÝ ÚMYSL:

Modleme se, abychom i v okolnostech sociálního, ekonomického a politického napětí nabyli odvahy a odhodlání vést dialog a nabízet přátelství.

NÁRODNÍ ÚMYSL:

Děkujeme Bohu za mladé lidi a prosíme, aby obdařil jejich srdce novou milostí a aby dobře rozlišovali podstatné kroky ve svém životě. Modleme se také za organizátory, hosty a samotné účastníky Celostátního setkání mládeže v Hradci Králové.

*Svatý Františku Xaverský,
oroduj za nás!*

*Svatá Terezie od Dítěte Ježíše,
oroduj za nás!*

Deir al-Surian: Záchrana starokřesťanských rukopisů v Egyptě

Britsko-egyptská nadace pracuje již 20 let na zachování a restaurování jedné z nejprestižnějších sbírek starověkých rukopisů, obsahující křesťanské texty výjimečné historické hodnoty, které byly po staletí tajně uchovávány.

Je to jeden z nejstarších klášterů známých modernímu světu. Deir al-Surian byl zřejmě založen v 6. století našeho letopočtu, ačkoli se jedná pouze o hypotézu společnou několika výzkumníkům. Ve skutečnosti je St. Mary Deipara jedním ze čtyř klášterů, které přežily z přibližně 600 v té době existujících, postavených mezi 4. a 6. stoletím.

V průběhu let byl Deir al-Surian, který se nachází v poušti Nitrie poblíž Alexandrie v Dolním Egyptě, obsazen několika klášterními komunitami pocházejícími z Levanta a Etiopie, zejména však ze Sýrie.

Trí syrští mniši, Matouš, Abraham a Theodor, byli zodpovědní za založení první knihovny křesťanských rukopisů v 9. století. V 10. století byla obohacena o 250 rukopisů, které tehdejší opat, Mojžíš z Nisibu, přivezl ze své pětileté cesty do Bagdádu. Od té doby klášter Deir al-Surian obsahuje nejstarší křesťanské spisy v koptštině, syrštině, arabštině a etiopštině. V knihovně jsou umístěna také díla raných církevních Otců, jako je sv. Jan Zlatoústý a sv. Řehoř z Nyssy.

Jde o výjimečné a jedinečné rukopisy, dlouho utajované. V 18. a 19. století byla některá díla odnesena do Evropy

a nyní jsou rozdělena mezi Vatikánskou knihovnu – darem papeži Klementovi XI. – a Britskou knihovnu. Aby zastavili toto krvácení, mniši z Deir al-Surian svou knihovnu uzavřeli a zapečetili. Svět na ni zapomněl na více než století, až do stavebních prací v 90. letech minulého století.

Fragmenty rukopisů pod podlahou

Knihovník kláštera, otec Abouna Bigoul, šel tehdy do „pevnosti“, opevněné čtvercové věže kláštera, a objevil tam fragmenty rukopisů pod podlahou, která se během rekonstrukčních prací hroutila. Některé z těchto fragmentů jsou v žalostném stavu, protože strávily staletí pod nohama mnichů.

Abouna Bigoul je knihovník, takže zná hodnotu svazků ve sbírce kláštera. Přesto není odborníkem a nemůže restaurovat tyto starodávné stránky a vzácné texty, které obsahují, jež by měly být rozhodně zachráněny před zánikem.

Otec Abouna tedy napsal Elisabeth Sobczynski, kurátorce v Londýně: „Madam, objevili jsme fragmenty velmi starých rukopisů v troskách tajné místnosti, jejíž podlaha se zhroutila. Odborníci pracující na freskách v našem kostele mi da-

li Vaše jméno. Chcete nám přijít pomoci? Jsem jen knihovník. Chybí mi odborné znalosti, abych věděl, co mám dělat.“ Elisabeth přečetla tuto zprávu několikrát, překvapená, že knihovník si vybral právě ji. Odletěla do Egypta a sešla se s knihovníkem v jeho pouštním klášteře.

Klášterní rada byla zpočátku pochopitelně obezřetná. Elisabeth několik dní trpělivě čekala, aniž by viděla jedinou knihu, dokud jí knihovník pátého dne nedal obrovskou sadu klíčů. Společně došli ke dveřím knihovny. Abouna Bigoul rozlomil

pečeť, dveře se otevřely, a když se usadil prach nashromážděný za ta léta na dveřích, Elisabeth objevila dlouho skrývaný poklad: „Byl to jedinečný okamžik v mém životě,“ řekla později.

Před jejíma nevěřícíma očima leželo 1 200 svazků. Jeden fragment hned jednoznačně upoutal její pozornost. Nesl datum: „listopad roku 411“. Patří ke svazku, který byl dříve přenesen do Britské knihovny, je tedy částí vzácného rukopisu, jež obsahuje syrské texty z řeckého starověku. Tato poslední stránka uvádí seznam jmen křesťanů pronásledovaných a zabitých perským králem. Tento seznam byl napsán na pokyn syrského biskupa Maruthy, aby uctil památku mučedníků. Na spodní část stránky fragmentu nalezeného v Deir al-Surian napsal biskup své jméno a datum. Díky tomuto nápisu je tato stránka nejstarším přesně datovaným křesťanským textem.

Existují desítky podobných příběhů. Objev rukopisů je sám o sobě silný příběh. Co obsahují, bude i naším příběhem. Je třeba udělat vše pro jejich záchranu.

Levantská nadace

Elisabeth Sobczynski byla starověkou sbírkou okouzlena. Přesto jsou její prostředky omezené. Sama dokáže vložit svou vášeň a zvědavost. Přála by si však, aby se toto neocenitelné literární

a křesťanské dědictví zachovalo i do dalších generací.

Považuje za nemyslitelné nechat rozpadnout se jeden ze dvou nejstarších existujících úplných textů Janova evangelia přeložených do koptského jazyka.

Aby bylo možné provést záchrannou akci a vyškolit ostatní v technikách konzervace, bylo by nutné získat finanční prostředky. Elisabeth vytvořila *The Levantine Foundation* a získala podporu britského prince Charlese. Díky dárcům, kteří projevili zájem, se akce rozběhla.

K dnešnímu dni bylo pečlivě zachráněno 130 rukopisů a 300 fragmentů, zejména díky štědrosti *British Council* a *Britského ministerstva pro digitální kulturu, média a sport*, které v posledních dvou letech podpořilo nadaci *The Levantine Foundation* a umožnilo konzervaci 22 kodexů. I když ne všechna díla vyžadují velkou konzervaci, stovky dalších budou muset projít rukama kurátorů zapojených do tohoto dobrodružství.

Kvůli pandemii byly v loňském roce pozastaveny fundraisingové kampaně. Obnovit by se měly v roce 2022. Elisabeth bude muset znovu aktivovat dárcy, aby mohla financovat další konzervační práce, a jak sama říká, pandemie ji nezastaví.

Pro budoucí generace

Jeden ze závazků přijatých v letošním roce se týká mladších generací a snaží se jim pomoci pochopit, jak můžeme nahlížet do historie. Nadace tedy zahájila vzdělávací program s názvem „Zázraky písma“, který zkoumá historii výroby starověkých knih neboli kodexů.

Nadace vytvořila video, které je možné si prohlédnout v plném rozsahu v angličtině a arabštině, vytvořené pro děti ve věku 9 až 11 let. Má sloužit jako zdroj pro učitele základních škol v Egyptě i jinde a pro ty, kteří organizují vzdělávací programy v muzeích a knihovnách.

Cílem nadace je zvýšit povědomí o historickém významu psaní a ukázat výrobu jednoduchého zápisníku pomocí koptských technik vázání knih, které sloužily jako základ pro výroby knih již v 1. století našeho letopočtu.

Jean Charles Putzolu, *Vatican News*
Zdroj: www.vaticannews.va/cs.html,
7. 5. 2021 (Redakčně upraveno)

V polské Legnici započal beatifikační proces syna sv. Hedviky Slezské

V Legnici byl v neděli 6. června 2021 zahájen beatifikační proces polského knížete Jindřicha II. Pobožného. Tento proces blahorečení se dotýká i ostravsko-opavské diecéze – Jindřich byl totiž synem její patronky, sv. Hedviky Slezské.

O beatifikaci syna Hedviky Slezské, knížete Jindřicha II. Pobožného, se začalo uvažovat již v roce 2015, kdy v tomto směru padl první návrh. Legnický biskup Zbigniew Kiernikowski 4. května 2017 ustanovil P. Stanisława Araszczuka postulátorem procesu na diecézní úrovni a 23. června téhož roku vydal Apoštolský stolec vyjádření, že započetí procesu „nihil obstat“ neboli „nic nebrání“.

V neděli 6. června 2021 proces Jindřichova blahorečení veřejně otevřel biskup Kiernikowski, a to při mši svaté v bazilice Povýšení svatého Kříže na Legnickém Poli, tedy přesně na místě, kde se 9. dubna 1241 odehrála pro Jindřicha osudná bitva s Mongoly, jež se proměnila v hrůzostrašnou porážku křesťanských vojsk. Kníže je tak pokládán za mučedníka pro víru při obraně křesťanství. Postulátorem procesu je nově P. prof. Dr. hab. Bogusław Drożdż, farář legnické farnosti Panny Marie, Královny Polska.

Druhá část zahájení procesu proběhla v nedalekém chrámě Nejsvětější Trojice a Panny Marie, kde se podle historických pramenů našlo po bitvě zohavené Jindřichovo tělo. Přesně podle závazné procedury zde byl jmenován procesní tribunál a historická komise. Jejím prvním zasedání předsedal P. Józef Lisowski, diecézní kancléř.

Kníže Jindřich II. z rodu Piastovců se narodil kolem roku 1200. Již v době, kdy vládl namísto svého otce Jindřicha I. Bradatého (1227–1228), zraněného v jedné z bitev, se jevil jako velice schopný muž. To potvrdil po otcově smrti v roce 1238, kdy se stal jediným vládcem Vratislavského a Krakovského knížectví, přičemž již dříve vládl samostatně ve Velkopolsku.

Šel ve stopách svého otce a usiloval o sjednocení všech knížectví v dnešním Polsku do jednoho uceleného státního útvaru, posilován respektem ostatních knížat. Urovnával spory, které zažehl jeho jinak velmi schopný otec: oproti němu se smířil s pa-

pežem Řehořem IX. a vydatně jej podporoval v jeho sporu s císařem Fridrichem II. Smířil se např. i s hnězdenským arcibiskupem a Hnězdno připojil ke svým državám. Ubránil své země před nájezdy Braniborů.

Jindřichovo přízvisko „Pobožný“ hovoří o jeho založení. Dozajista ho silně ovlivnila jeho matka sv. Hedvika, ale i choť Anna Přemyslovna (manželi byli asi od roku 1216), dcera Přemysla Otakara I., jež rovněž proslula kromobyčejnou zbožností – stála např. u založení vratislavského kláštera menších bratří sv. Františka. Oba manželé podporovali tzv. žebračské řády, tj. minority a dominikány, štědře obdarovávali chudé a víra pro ně nebyla jen formalitou.

Na její četné projevy měli pouhé tři roky. V roce 1241 totiž území dnešního Polska přepadli Mongolové, valící se z východu a pustošící vše, co jim přišlo pod kopyta jejich koní. Podle některých historiků je na Jindřichovy državy nasměroval císař Fridrich II. jako pomstu za jeho podporu papeže a volání po volbách nového císaře.

Jindřich se mongolské hrozbě postavil čelem, chápeje to i jako obranu křesťanské víry. Nepostavil se jim však ve východní části své země, ale nechal je projít až k Legnici. Neví se přesně, proč tak učinil, zda kvůli tomu, že čekal na posily (mj. i českého krále Václava I.). Každopádně onoho 9. dubna 1241 byl Václav se svými šiky ještě daleko a Jindřich se s nájedníky z východu pustil do boje prakticky jen s rytíři ze spřátelených knížectví a s oddíly řádových rytířů (templářů, johanitů a křižáků) či skupinkami ozbrojenců z Markrabství moravského.

Bitva skončila pro křesťanská vojska naprostou katastrofou. Mongolové, kteří o vítězství usilovali více, aby zamezili spojení Jindřichových a Václavových vojsk, použili svou oblíbenou taktiku, kdy se po útoku dali na zdánlivý útek, aby pak svého nepřítele napadli ze zálohy a rozdrtili. Jindřichovo mrtvé tělo zohavili, usekli mu i hlavu. Jeho žena Anna je na bojišti poznala podle specifického znaku – šesti prstů na levé noze. Celá křesťanská Evropa ctila padlého knížete jako obránce víry.

Zdroj: doo.cz

Pondělí 5. 7. 2021

6:05 Jde o život (7. díl): Církev II. **7:35** Kmochův Kolín 2019: Dechová hudba Mistříňanka - 1. část
8:10 Buon giorno s Františkem **9:05** Moudrost mnichů: Rodinné hádky **9:30** Na úsvitu společných dějin
10:05 Outdoor Films s Josefem Bosákem (101. díl): Arménie a válečný konflikt v Náhorním Karabachu
11:45 Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Jak potkávat svět (52. díl): S Annou a Jiřím Pospíchalovými **13:25** První křesťané: Nebezpečí herezí **14:05** Záblesky nad Andami **14:35** V souvislostech **15:00** Primiční mše svatá P. Filipa Hochmana: Masarykovo náměstí v Kyjově [L] **17:35** Zachraňme kostely (5. díl): Poutní kostel Navštívení Panny Marie ve Skočích u Žlutic **18:10** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **18:15** Příběhy z Dobré Knihy: Podobenství o hřivnách [P] **18:24** Průplav Božího přání **19:05** Dominika na Mohelnickém dostavníku **19:35** Církev za oponou: Celibát **19:50** Přejeme si... **20:05** Velehrad v době nesvobody **20:25** Pěšky hezky česky: Cyrilometodějská stezka **20:45** Slovanský Velehrad **21:05** Psí život **21:40** Moudrost mnichů: Rodinné hádky **21:55** Slavnostní koncert z Velehradu k 1150. výročí příchodu věrozvěstů na Moravu: Slavnostní koncert z Velehradu 2013 **23:00** Noemova pošta: Červenec 2021 **0:05** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Václav Ventura **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 6. 7. 2021

6:05 Jde o život (8. díl): Svátosti I. **7:40** Kmochův Kolín 2019: Dechový orchestr Harmonie 1872 Kolín
8:15 Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Ferusem: Astrochemie **9:05** Moudrost mnichů: Svoboda **9:20** V souvislostech **9:40** Cvrlikání (1. díl): Tempo di Vlak **10:45** Noční univerzita: Miriam Swaffield - Budete mými učedníky **11:40** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:15** V pohorách po horách (87. díl): Čáp - Jiráskovy skály **13:25** Na pořadu rodina (1. díl): Máme velkou rodinu **14:40** Jak potkávat svět (50. díl): S Hanou a Petrem Ulrychovými **16:10** Víra do kapsy: Krása **16:25** Muzikanti, hrajte **16:55** U Pastýře: hostem dramatik Karel Steigerwald **18:05** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **18:10** Příběhy z Dobré Knihy: Ježíšův vjezd do Jeruzaléma [P] **18:20** Animované biblické příběhy: Mojžíš **18:40** Cirkus Noeland (26. díl): Roberto, Kekulín, Adam a Eva **19:10** Bazilika s tajemným světlem (1. díl): Šlechtická a panovnícká bazilika **19:23** Historie a současnost Matice svatohostýnské **19:50** Přejeme si... **20:05** Tesání vlastního osudu **20:40** Moudrost mnichů: Svoboda **20:55** Věk reformem (7. díl): Ovoce Tridentu **21:25** Putování po evropských kláštřech: Peter Hans Kolvenbach, generální představený jezuitů **22:00** Má vlast: Bor u Tachova **23:05** Terra Santa News: 30. 6. 2021 **23:30** Kulatý stůl: Proč máme obavy z psychiatrie? **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 7. 7. 2021

6:05 Jde o život (9. díl): Svátosti II. **7:40** V pohorách po horách (88. díl): Jahňáci štít - Vysoké Tatry **7:50** Noční univerzita: Markéta Kutilová - Blízkovýchodní tragédie na vlastní oči **9:05** Moudrost mnichů: Svoboda **9:20** BET LECHEM - vnitřní domov: Rosangela de Oliveira Salazar - Brazílka, fokolarinka **9:35** Biblická studna **10:40** Gramofon (2. díl): aneb Hledáme písničku pro všední den **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.
■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (154. díl): Odysea Mariana Friedla **14:25** Velehrad v době nesvobody **15:25** Outdoor Films s Danem Pribánem (1. díl): Když se chce, tak to jde **17:00** Na pořadu rodina (2. díl): Prázdniny, dovolená **18:15** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **18:20** Příběhy z Dobré Knihy: Vdovin haléř [P] **18:30** U Pastýře: S hostem Pavlem Pecháčkem **19:30** Terra Santa News: 7. 7. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Večer chval (94. díl): Modlitba a chvála - Dům modlitby Ostrava **21:20** Moudrost mnichů: Svoboda **21:40** Putování po evropských kláštřech: Notker Wolf, generální představený benediktinů **22:05** Noční univerzita: P. Michal Zamkovský - Zůstaňte v mé lásce **22:55** První křesťané: Nebezpečí herezí **23:30** Sýrie - zbytek jeho lidu **0:00** František Derfler u stolu **0:50** 600. výročí obce Mojs **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 8. 7. 2021

6:05 Cesta k andělům (1. díl): Naďa Urbánková, zpěvačka (1. část) **6:45** Církev za oponou: Celibát **7:00** O Markétě - Chodské oratorium: Chodské slavnosti 2014 **8:05** Terra Santa News: 7. 7. 2021 **8:30** Věk reformem (7. díl): Ovoce Tridentu **9:05** Moudrost mnichů: Samostatnost **9:20** Turiec, region magických vod **9:43** Svatá Kateřina Labouré: tichý posel Lásky **10:35** Noemova pošta: Červenec 2021 **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:20** Nedeza **13:45** V pohorách po horách (89. díl): Teplické skalní město **14:05** 15 let s NOE: Hudba na Noe **15:35** Dáváme lidem naději: Charita Valašské Meziříčí a její činnost **16:20** Zpívá celá dědina: Protivanov **18:05** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **18:10** Příběhy z Dobré Knihy: Poslední večere [P] **18:20** Expedice Rembaranka: Umění přežít **19:00** Večere u Slovaka: 15. neděle v mezidobí [P] **19:30** Zpravodajské Noeviny: 8. 7. 2021 [P] **19:50** Přejeme si... **20:05** Jak potkávat svět (59. díl): S Marií Rottrovou **21:25** Moudrost mnichů: Samostatnost **21:40** Putování po evropských kláštřech: Ad Lenglet, benediktin z kláštera ve Vaals, Belgie **22:15** Pod lampou [P] **0:20** Se salesiány na jihu Madagaskaru: BEMANEVIKY - Misijní stanice v pralesi **0:40** Zpravodajské Noeviny: 8. 7. 2021 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 9. 7. 2021

6:05 Zpravodajské Noeviny: 8. 7. 2021 **6:25** Cesta k andělům (2. díl): Naďa Urbánková, zpěvačka (2. část) **6:55** Muzikanti, hrajte: Bojané **8:00** Po volání: S paulány ve Vranově u Brna **9:05** Moudrost mnichů: Autorita otce **9:20** Nigérie: Haleluja **9:50** Můj chrám: Ing. Marián Jurečka, ministr zemědělství, v kostele Očišfování Panny Marie - poutní místo Dub nad Moravou **10:10** U NÁS aneb Od cimbálu o lidové kultuře (104. díl): „Hanácká svajba“ **11:25** ARTBITR - Kulturní magazín (90. díl): O Radovanu

Lukavském **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní menu [P] **13:15** V pohorách po horách (79. díl): Kotář **13:25** Mixtěkované - Mezi náboženstvím a tradicí **14:05** Ateliér užité modlitby: Marek Orko Vácha a Václav Ventura **15:05** Hrajeme si: Rožnovské slavnosti 2019 **16:00** Zpravodajské Noeviny: 8. 7. 2021 **16:20** Flešbky - Godzone podcast **16:55** Na pořadu rodina (4. díl): Nevzdali jsme to **18:05** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **18:10** Příběhy z Dobré Knihy: Smrt a zmrtvýchvstání Ježíše Krista [P] **18:20** U Pastýře: S hostem Jiřím Davidem **19:15** Generace naděje: Příběhy dětí Mary's Meals **19:50** Přejeme si... **20:05** Kulatý stůl: Premonstráti slaví... **21:40** Moudrost mnichů: Autorita otce **22:00** Godzone Tour 2020 online: To, na čem záleží **23:40** Na cestě k Otcovu domu **0:00** Hlubinami vesmíru s dr. Martinem Ferusem: Astrochemie **0:40** V pohorách po horách (87. díl): Čáp - Jiráskovy skály **0:50** 50 let Boží milosti **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 10. 7. 2021

6:05 Cesta k andělům (3. díl): Jan Hanák - kněz a publicista **6:50** Jánošíkove dni v Terchově 2019 **7:25** Vietnam **7:45** Modrý medvídek **8:00** Cirkus Noeland (26. díl): Roberto, Kekulín, Adam a Eva **8:30** Sedmihlásky (60. díl): Marjanko, Marjanko **8:35** Animované biblické příběhy: Mojžíš **9:00** Animované příběhy velikánů dějin: Makabejští (167-165 př. n. l.) **9:35** GOODwillBOY VI. (12. díl) **10:15** V posteli POD NEBESY V. (5. díl) **11:05** Flešbky - Godzone podcast [P] **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Angelus Domini **12:05** Pod lampou **14:15** Benedikt XVI., s úctou k pravdě **15:10** Čas pro Malawi **16:00** Verbovali a verbovali...: Strážnice 2020 [P] **16:55** Obnova objektu Libušín po požáru **17:25** S Bohem pro lidi **18:05** První křesťané: Konec pronásledování: Konstantin **18:35** Práce jako na kostele **18:50** U Pastýře: hostem Jan Sokol **19:50** Přejeme si... **20:05** Dobrodružství před kamerou (23. díl) [P] **21:05** Poutník **21:50** Místní hrdina **23:40** Harfa Noemova (28. díl) **0:10** Letem jazzem (1. díl): Úvod do jazzové hudby **1:15** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 11. 7. 2021

6:05 Cesta k andělům (4. díl): David Vávra - divadelník a architekt **6:45** Sierra Leone: Ježíš v ulicích **7:15** Můj chrám: JUDr. Daniela Drtinová, moderátorka a novinářka **7:35** Chlapi na hoře **8:00** Večere u Slovaka: 15. neděle v mezidobí **8:35** Dobrodružství před kamerou (23. díl) **9:40** Vezmi a čti: Červen 2021 **10:00** Mše svatá [L] **11:10** V pohorách po horách (92. díl): Křížový vrch - Adršpašské skály **11:20** Poutnický čas (2. díl): S Petrem Neužillem **11:45** Přejeme si... [P] **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **13:00** Muzikanti, hrajte: Ištvančí **14:05** Místní hrdina **16:00** Noční univerzita: P. Michal Zamkovský - Zůstaňte v mé lásce **16:50** Věk reformem (8. díl): Barokní církev **17:20** MFF Strážnice 2018: Procházka Strážnickým parkem **18:00** Sedmihlásky (40. díl): Pasecký louky **18:05** Cirkus Noeland (28. díl): Roberto, Kekulín a robot **18:35** Strýček Emu (1. díl): Pozor, začínáme **18:50** Animované biblické příběhy: Rút **19:15** Animovat znamená vdechnout život **19:30** Slovanský Velehrad **19:50** Přejeme si... **20:05** Benefiční koncert: Neratov, kostel Nanebevzetí Panny Marie [P] **21:40** Padající andělé [P] **22:05** 15 let s NOE: Dokumenty a publicistika na Noe **23:25** Stíny nad Libavou **0:05** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:20** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 5. 7. o 9:30 hod.: Svätá omša z Devína

Priamy prenos pri príležitosti sviatku sv. Cyrila a Metoda, slovan-
 ských vierozvestov.

Utorok 6. 7. o 21:00 hod.: Peter medzi nami

(Pavol v aténskom areopágu ako staviteľ mostov)

Pápež František hovoril v katechéze o pobyte sv. Pavla v Aténach.
 Apoštol vedený Duchom Svätým nadviazal rozhovor s pohanmi
 poukázaním na ich hľadanie identity Boha, a takto im zvestoval
 praveho Boha, Ježiša Krista.

Streda 7. 7. o 16:55 hod.:

PNG – Zem neočakávaného (dokument)

Keď prišli naši prví misionári, našli tu ľudí žijúcich v dobe kamennej.
 Používali nástroje vyrobené z kameňa. Dnes, o 62 rokov neskôr, sú
 ľudia doslova dotlačení do 21. storočia. Dnes je výzvou misionárov
 pomáhať im v Kristovi nachádzať svoju identitu.

Štvrtok 8. 7. o 20:45 hod.:

vKontexte (Juraj Vittek: John Henry Newman)

Po takmer päťdesiatich rokoch sa Anglicko dočkalo kanonizácie.

Pápež František 13. októbra 2019 kanonizoval Angličana, kardinála
 Johna Henryho Newmana. Akademika, pastiera, učiteľa a proro-
 ka moderných čias. Viac sa o ňom môžete dozvedieť v tejto čas-
 ti relácie vKontexte.

Piatok 9. 7. o 19:20 hod.:

Ben Hur – Preteky slávy (animovaný film)

Ben Hur, žid, a Messala, rímsky občan – sú najlepšími priateľmi.
 Okolnosti z nich však spravia nepriateľov. Ako sa oni sami zmenili pri
 stretnutí s pozoruhodným cudzincom, sa dozvieme z tohto príbehu.

Sobota 10. 7. o 20:30 hod.: Blahoslavený Duns

Scotus – obhajca Nepoškrvneného počatia (film)

Nepoškrvnené počatie Panny Márie bolo témou teologických de-
 bát. Jeho obhajobu ako cirkevnej dogmy uskutočnil Ján Duns Scotus
 na univerzite v Paríži roku Pána 1305. Zomrel v Kolíne v roku 1308.
 Ján Duns Scotus bol blahorečený 20. marca 1993.

Nedeľa 11. 7. o 09:00 hod Svätá omša z Hronského

Beňadika

Priamy prenos z kostola sv. Benedikta, opáta, a Panny Márie.

STARÁ VODA U LIBAVÉ – POUŤ KE SV. ANNĚ VE DNECH 23.-25. 7. 2021

Program poutí: Pátek 23. 7. v 19 hod. – prvni mše svatá pro první poutníky • **sobota 24. 7. v 10 hod.** – hlavní mše svatá, hlavní celebrant olomoucký pomocný biskup Mons. Josef Nuzík • **neděle 25. 7. v 15 hod.** – závěrečná mše svatá.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

3. – 10. ČERVENCE 2021

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 4. 7.		PO 5. 7.		ÚT 6. 7.		ST 7. 7.		ČT 8. 7.		PÁ 9. 7.		SO 10. 7.			
Antifona	919	1029	1722	1941	949	1061	964	1077	980	1096	996	1113	1666	1883		
Žalm	784	883	783	881	783	881	784	883	784	883	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	920	1029	1420	1595	949	1062	964	1078	981	1096	997	1114	1666	1883		
Antifony	920	1030	1421	1595	950	1062	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Žalmy	921	1030	813	914	950	1063	965	1079	981	1097	998	1115	1014	1132		
Krátké čtení a zpěv	923	1033	1421	1596	953	1066	969	1083	985	1101	1001	1118	1668	1885		
Antifona k Zach. kantiku	703	793	1421	1596	953	1066	969	1083	985	1101	1002	1119	1669	1886		
Prosby	924	1034	1422	1596	953	1066	969	1084	985	1101	1002	1119	1655	1886		
Závěrečná modlitba	703	794	1422	1597	1426	1601	970	1084	986	1102	1002	1601	1656	1888		
Modlitba během dne:																
Hymnus	925	1035	1264	1402	954	1067	970	1085	986	1103	1003	1120	1018	1137		
Antifony	925	1036	1422	1597	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Žalmy	926	1036	1265	1403	955	1068	971	1085	987	1103	1004	1121	1019	1138		
Krátké čtení	927	1038	1422	1597	957	1070	973	1088	989	1106	1006	1124	1021	1141		
Závěrečná modlitba	703	794	1422	1597	957	1071	973	1088	990	1106	1006	1124	1022	1141		
Nešpory:																
SO 3. 7.																
Hymnus	915	1024	1423	1598	1423	1598	959	1072	975	1090	991	1108	1008	1125	1024	1143
Antifony	916	1025	1719	1937	1424	1599	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Žalmy	916	1025	1719	1937	1729	1947	960	1073	976	1091	992	1109	1009	1126	1025	1144
Kr. čtení a zpěv	918	1027	1424	1599	1424	1599	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129	1027	1146
Ant. ke kant. P. M.	703	793	1420	1594	1424	1599	962	1076	979	1094	995	1112	1011	1129	704	794
Prosby	918	1028	1425	1600	1425	1600	963	1076	979	1095	995	1112	1011	1129	1028	1147
Záv. modlitba	703	794	1422	1597	1422	1597	1426	1601	980	1095	996	1113	1012	1601	704	795
Kompletář:	1238	1374	1238	1374	1242	1238	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Nedeľa 4. 7. – 14. nedeľa v mezidobí

1. čt.: Ez 2,2–5
 Ž 123(122),1–2a.2bcd.3–4
 Odp.: 2cd (*Naše oči hľadí na Hospodina, dokud se nad námi nesmiluje.*)
 2. čt.: 2 Kor 12,7–10
 Ev.: Mk 6,1–6

Pondělí 5. 7. – slavnost sv. Cyrila a Metoděje

1. čt.: Iz 61,1–3a
 Ž 117(116),1,2
 Odp.: Mk 16,15 (*Jděte do celého světa a hlásejte evangelium.*)
 Nebo: *Aleluja.*
 2. čt.: 2 Kor 4,1–2.5–7
 Ev.: Lk 10,1–9

Úterý 6. 7. – nezávazná památka sv. Marie Gorettiové

1. čt.: Gn 32,23–33
 Ž 17(16),1,2–3.6–7.8+15
 Odp.: 15a (*Ve spravedlnosti uzřím, Bože, tvou tvář.*)
 Ev.: Mt 9,32–38

Středa 7. 7. – ferie

1. čt.: Gn 41,55–57; 42,5–7a.17–24a
 Ž 33(32),2–3.10–11.18–19
 Odp.: 22a (*Ať spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství.*)
 Ev.: Mt 10,1–7

Čtvrtek 8. 7. – ferie

1. čt.: Gn 44,18–21.23b–29; 45,1–5
 Ž 105(104),16–17.18–19.20–21
 Odp.: 5a (*Pamatujte na divy, které učinil Hospodin.*)
 Nebo: *Aleluja.*
 Ev.: Mt 10,7–15

Pátek 9. 7. – nezávazná památka sv. Augustina Zhao Ronga a druhů

1. čt.: Gn 46,1–7.28–30
 Ž 37(36),3–4.18–19.27–28.39–40
 Odp.: 39a (*Spravedlivým přichází spása od Hospodina.*)
 Ev.: Mt 10,16–23

Sobota 10. 7. – nezávazná sobotní památka Panny Marie

1. čt.: Gn 49,29–32; 50,15–26a (hebr. 49,29–33; 50,15–25)
 Ž 105(104),1–2.3–4.6–7
 Odp.: srov. Ž 69(68),33 (*Hleďte Pána, ubožáci, a vaše duše bude žít.*)
 Ev.: Mt 10,24–33

ZE ŽIVOTA SVĚTCŮ

STÍN OTCE

Jan Dobraczyński • Z polštiny přeložila Marie Havránková

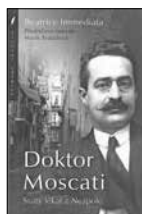
V tomto románovém příběhu o svatém Josefovi z Nazaretu autor nejen převypravuje světcův život, nýbrž rekonstruuje i kulturní pozadí, ve kterém se světcův život odehrával. Vychází při tom z biblických pramenů i z rozsáhlého literárního materiálu tehdejší doby.

Paulínky • Páté vydání
Brož., 140x205 mm, 272 stran, 249 Kč

DOKTOR MOSCATI • SVATÝ LÉKAŘ Z NEAPOLE

Beatrice Immediata • Z italského přeložila Veronika Matišková • Revize překladu Kateřina Lachmanová
Redakce Michaela Lašovičková a Kateřina Lachmanová
Předmluva k českému vydání MUDr. Marie Svatošová, zakladatelka hospicového hnutí v ČR

Knižka o sv. Josefovi Moscatim (1880–1927), který se nesmazatelně vepsal do paměti celé Neapole a svým působením si vysloužil přezdívku „lékař chudých“. Byl to neúnavný badatel, oblíbený profesor medicíny a vyhlášený diagnostik. Medicína pro něj byla poslání. Jakožto hluboce věřící lékař se o své pacienty zajímal opravdu celostně; bylo pro něj samozřejmé, že duchovní a tělesná stránka se prolínají a navzájem ovlivňují. Kromě odborné pomoci neváhal lidem doporučit návrat k Bohu a ke svátostem – obzvlášť v situacích, kdy bylo jasné, že medicína je v koncích. K jeho hrobu v kostele Gesù Nuovo v Neapoli nepřestávají proudit poutníci z celého světa a v archivu farnosti se množí záznamy o zázračných uzdraveních a obráceních na jeho přímluvu.

Paulínky • Brož., 120x185 mm, 200 stran, 249 Kč

O SVÁTOSTECH

CO SE DĚJE VE SVÁTOSTECH?

25 OTÁZEK A ODPOVĚDÍ

Les Miller • Z angličtiny přeložil Jirí Gračka
Odpovědný redaktor Pavel Mareš

Co je na svátostech svatého? Proč se křtí také nemluvnata? Co to znamená někoho biřmovat? Co říká katolická církev o rozvodu? Proč mohou být knězi pouze muži? A co mám dělat, když se bojím jít ke zpovědi? Kanadský učitel náboženství Les Miller předkládá 25 odpovědí na některé otázky, které si lidé kladou ve vztahu ke svátostem.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 100x165 mm, 68 stran, 119 Kč

SVĚDECTVÍ VÍRY

SMRT NEMÁ POSLEDNÍ SLOVO

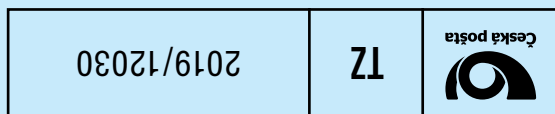
Simone Troisi – Cristiana Pacciniová • Z italského přeložila Vanda Bodová • Redakce Dagmar Kopecká • Předmluva otec Vito d'Amato • Předmluva manžela Enrico Petrillo

Chiara Corbelliová Petrillová zemřela v 28 letech na rakovinu jazyka. Nevyléčitelný nádor jí lékaři objevili v pátém měsíci těhotenství, kdy se těšila na narození svého syna Francesca. Pro ni a manžela Enrika to bylo už třetí dítě, které čekali, ale první, které přežilo a narodilo se zdravé. První dvě děti zemřely krátce po narození. Je to příběh, kde nedojde k zázraku uzdravení, ale kde oba manželé zažijí víc než zázrak: pokoj šůry, radost z Boží blízkosti, která rozšiřuje srdce a dodává naději uprostřed bouře. Je to příběh, který zblízka sledovali a o němž vydali svědectví jejich přátelé, rodinní příslušníci i členové církevních společenství, kteří se za ně modlili.

Karmelitánské nakladatelství
Brož., 130x189 mm, 128 stran, 219 Kč

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803
Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 779 00 Olomouc, e-mail: objednavky@maticecm.cz
Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

779 00 Olomouc
Dolní nám. 24
Matice cyrilometodějská s. r. o.